

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.7.17.
COM(2014) 474 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem 2013. évi éves jelentés

{SWD(2014) 243 final}

{SWD(2014) 244 final}

{SWD(2014) 245 final}

{SWD(2014) 246 final}

{SWD(2014) 247 final}

{SWD(2014) 248 final}

TARTALOMJEGYZÉK

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem 2013. évi éves jelentés

Összefoglalás.....	4
1. Bevezetés.....	7
2. Csalás és egyéb szabálytalanságok	7
2.1. Bejelentett szabálytalanságok, általános trendek és tendenciák 2009–2013	7
2.2. Az EU költségvetését érintő, csalárdként bejelentett szabálytalanságok.....	8
2.2.1. Bevételek.....	11
2.2.2. Kiadások.....	12
2.2.2.1. Természeti erőforrások (mezőgazdaság, vidékfejlesztés és halászat).....	14
2.2.2.2. Kohéziós politika (a 2007–2013 és a 2000–2006 közötti programozási időszakban).....	15
2.2.2.3. Előcsatlakozási politika (előcsatlakozási támogatás, Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA)).....	16
2.2.2.4. A Bizottság által közvetlenül kezelt kiadások	16
2.2.3. Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által elért eredmények	16
2.3. Nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok	17
2.3.1. Bevételek.....	18
2.3.2. Kiadások.....	18
3. Visszafizettetés, valamint egyéb megelőző és korrekciós intézkedések.....	19
3.1. Kiadások: megelőző mechanizmusok	19
3.1.1. Megszakítások 2013-ban.....	19
3.1.2. Felfüggesztések	20
3.2. Kiadások: pénzügyi korrekciók és visszafizettetések 2013-ban	20
3.3. Saját forrásokból származó bevételekhez kapcsolódó visszafizettetések	21
4. Uniós szintű csalás elleni politikák	22
4.1. A Bizottság csalás elleni kezdeményezései 2013-ban	22
4.1.1. A 883/2013/EU rendelet az OLAF által lefolytatott vizsgálatokról	22
4.1.2. Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelvjavaslat	22

4.1.3.	Az Európai Ügyészség (European Public Prosecutor's Office – EPPO) létrehozására irányuló javaslat	22
4.1.4.	A korrupció elleni uniós küzdelem	23
4.1.5.	Csalás elleni politika a vámügyben.....	23
4.1.5.1.	Kölcsönös közigazgatási segítségnyújtás – az 515/97/EK rendelet módosítására irányuló javaslat	23
4.1.5.2.	Közös vámügyi műveletek.....	23
4.1.5.3.	Alulértékelési kezdeményezés	25
4.1.5.4.	A Csalás Elleni Információs Rendszer (AFIS)	25
4.1.6.	A héacsalás elleni küzdelem	25
4.1.7.	Csalás elleni rendelkezések a nemzetközi megállapodásokban.....	26
4.1.8.	A dohánytermékek illegális kereskedelme elleni küzdelem	26
4.1.8.1.	A „Határozottabb fellépés a cigarettacsempészet és a dohánytermékek illegális kereskedelmének egyéb formái ellen” című közlemény.....	26
4.1.8.2.	Az Egészségügyi Világszervezet keretegyezménye a dohányzás visszaszorításáról – A dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló jegyzőkönyv..	27
4.1.8.3.	Az Európai Unió, a tagállamok és négy cigarettagyártó közötti együttműködési megállapodások.....	27
4.1.9.	Közbeszerzési szabályok.....	28
4.1.10.	Az euró és más valuták hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről szóló irányelvjavaslat	28
4.1.11.	A Bizottság csalás elleni stratégiája.....	29
4.1.12.	Az Hercule és a Periklész program	29
4.1.12.1.	Az Hercule II és a Periklész program végrehajtása	29
4.1.12.2.	Többéves pénzügyi keret 2014–2020.....	30
4.2.	A csalások megelőzésének koordinációjával foglalkozó tanácsadó bizottság (COCOLAF)	30
4.3.	Az Európai Parlament 2013. július 3-i állásfoglalása az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – 2011. évi éves jelentés	30
5.	A tagállamok által hozott intézkedések az EU pénzügyi érdekeit érintő csalással és más jogellenes tevékenységekkel szemben.....	32
5.1.	Az EU pénzügyi érdekeit érintő csalás és egyéb szabálytalanságok elleni küzdelem jegyében hozott intézkedések.....	32

5.2.	Az új OLAF-rendelet csalás elleni koordinációs szolgálat kijelöléséről szóló 3. cikke (4) bekezdésének végrehajtása	33
5.3.	A 2012-es ajánlások végrehajtása	34
6.	Következtetések és ajánlások	36
6.1.	Példátlan csalás elleni intézkedéscsomag	36
6.1.1.	Az út kezdete: a Bizottság csalás elleni stratégiája	36
6.1.2.	Az Európai Csalás Elleni Hivatal reformja	36
6.1.3.	A közbeszerzéseket érintő csalások és korrupció elleni küzdelem jegyében hozott intézkedések	36
6.1.4.	Ágazati intézkedések: bevételek	37
6.1.5.	Ágazati intézkedések: kiadások	37
6.1.6.	Az előttünk álló feladatok	38
6.2.	Operatív eredmények: eltérő ütem	38
6.2.1.	Bevételek: az információ minősége és ellenőrzési stratégiák	38
6.2.2.	Kiadások: alakuló kép	39
1.	MELLÉKLET – Csalárdként bejelentett szabálytalanságok	41
2.	MELLÉKLET – Nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok	42
3.	MELLÉKLET – A megosztott irányítás keretében 2013-ban végrehajtott pénzügyi korrekciók (millió EUR)	43

ÖSSZEFOGLALÁS

Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2013. évi éves jelentést a Bizottság a tagállamokkal együttműködve, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 325. cikkének megfelelően terjeszti elő. A jelentés bemutatja a csalás elleni küzdelem érdekében végrehajtott bizottsági és tagállami intézkedéseket, valamint ezek eredményeit. Ez a jelenlegi Bizottság utolsó jelentése, ezért az elmúlt öt évben elért eredményeket mutatja be. A jelentésben szereplő következtetések és ajánlások az elmúlt öt évben rendelkezésre álló információk, valamint az említett időszak során megállapított problémák és kockázatok elemzésén alapulnak.

Az EU pénzügyi érdekeinek védelmét szolgáló intézkedések (2009–2013)

A Bizottság a 2009–2013 közötti időszakban példátlan jogi és közigazgatási intézkedéseket hozott az EU pénzügyi érdekei védelmének javítása érdekében.

Az intézkedéssorozat 2011-ben vette kezdetét, amikor a Bizottság elfogadta a többéves csalás elleni stratégiáját. Az eredetileg a bizottsági szolgálatoknak szánt stratégia kiemelkedő szerepet töltött be abban, hogy az illetékes nemzeti hatóságok figyelmét felhívja a csalásokra. Ezen túlmenően a stratégia alapján a 2014–2020 közötti időszakra szóló új finanszírozási programokba különleges csalás elleni rendelkezéseket foglaltak.

A csalás elleni küzdelem megerősítésében a második mérföldkőnek az új OLAF-rendelet¹ 2013. évi elfogadása számít. Ez a rendelet egyszerűsítette az OLAF eljárásait és növelte azok hatékonyságát. Ezenkívül megerősítette az OLAF által lefolytatott vizsgálatokkal érintett személyek számára biztosított eljárási garanciákat.

2012-ben és 2013-ban a Bizottság az EU pénzügyi érdekei védelmének büntetőjogi vonatkozásaival foglalkozott és az alábbiakra vonatkozóan fogadott el javaslatokat:

- a csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelv 2012 júliusában, amely a tagállamok csalás elleni jogszabályaiban meglévő, a csalók elleni büntetőeljárások eredményes lefolytatását akadályozó joghézagok megszüntetésére irányul;
- az Európai Ügyészség (European Public Prosecutor's Office – EPPO) létrehozásáról szóló, 2013. júliusi rendelet. Az Európai Ügyészség létrehozására irányuló javaslat az EU pénzügyi érdekeinek védelmét illetően az egyik legjelentősebb jogalkotási javaslat.

A Bizottság kimondottan az uniós költségvetés bevételi oldalának védelme érdekében is számos fontos intézkedést tett. Ezek közé tartoznak:

- a vámügyekben történő kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásról szóló 515/97/EK rendelet módosítására irányuló javaslat;
- a héacsalások elleni gyorsreagálási mechanizmusról és a fordított adózásról szóló irányelvek;

¹ HL L 248., 2013.9.18., 1. o.

- a dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolását célzó FCTC-jegyzőkönyv aláírása; és
- a dohánycsempészet elleni küzdelemről szóló 2013. évi közlemény.

A Bizottság ezekkel az intézkedésekkel teljesen új környezetet alakított ki az uniós szintű csalás elleni politika számára.

Az EU költségvetését érintő (csalárd és nem csalárd) szabálytalanságok felderítése és bejelentése

2013-ban 1 609 szabálytalanságot jelentettek be csalárdként (ez magában foglalja a csalásgyanús eseteket és a megállapított csalásokat is), amelyek összesen 309 millió EUR összegű uniós támogatást érintettek. Az egyes tagállamok által bejelentett csalárd szabálytalanságok száma továbbra is jelentősen eltér, ami valószínűleg annak tudható be, hogy a tagállamok a csalások felderítése során különböző megközelítéseket alkalmaznak, illetve egyes esetekben a jogi keretet sem egységesen értelmezik. A bejelentett csalárd szabálytalanságok a bevételi oldalon csökkentek. A kiadási oldalon a számuk 2009 és 2011 között jelentősen visszaesett, azóta azonban ismét nő.

Egyes tendenciák az elmúlt két évben erősödtek: a közigazgatási szervek egyre nagyobb részt vállalnak a csalárd szabálytalanságok felderítésében, és a csalárd tevékenységek elkövetése legtöbbször meghamisított dokumentumok felhasználásával történik.

A nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok növekedtek, különösen az összeget illetően. Ez főleg azt tükrözi, hogy a különböző finanszírozási programok számára jelentősebb összegű forrást bocsátottak rendelkezésre, több programot valósítanak meg, valamint hogy az európai intézmények és a nemzeti ellenőrzési szolgálatok nagyobb figyelmet fordítanak a pénzeszközök kezelésére.

Megelőző és korrekciós intézkedések

2013-ban a Bizottság számos döntést hozott annak biztosítása érdekében, hogy az uniós forrásokat a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének megfelelően költsék el, valamint hogy az EU pénzügyi érdekeit védelmezzék. A kohéziós politika terén 217 határozatot hozott a kifizetések megszakításáról (ez több mint 5 milliárd EUR összeget érintett). 2013 végén ezek közül 131 továbbra is lezáratlan volt (a megszakított kifizetéseket mintegy 2 milliárd EUR értékben érintik). A Bizottság ezenkívül négy új felfüggesztési határozatot hozott (melyek közül három az év végén még folyamatban volt).

Emellett több mint 2,5 milliárd EUR értékű pénzügyi korrekciót hajtott végre és 955 millió EUR értékű visszafizetési felszólítást bocsátott ki.

A 2013-ban hozott intézkedések azt mutatják, hogy a Bizottság komolyan veszi az EU pénzügyi érdekeinek védelmét, és hogy a működő mechanizmusok hatékonyan segítik e cél elérését. Ugyanakkor most a nemzeti költségvetésekre hárul annak a kockázata, hogy a kedvezményezetteknek már kifizetett, de pénzügyi korrekció tárgyát képező összegeket esetleg nem tudják behajtani.

Csalás elleni koordinációs szolgálatok

Az ez évi jelentés arra a kötelezettségre összpontosít, miszerint az egyes tagállamoknak a 883/2013/EU rendelet 3. cikke (4) bekezdésének megfelelően csalás elleni koordinációs

szolgálatokat kell létrehozniuk. A csalás elleni koordinációs szolgálatok felállításának célja, hogy elősegítse az Európai Csalás Elleni Hivatallal való hatékony együttműködést és információcserét.

Négy tagállam eddig még nem hozott létre hivatalosan csalás elleni koordinációs szolgálatot, azonban terveik szerint ez 2014 végéig megvalósul.

A nemzeti csalás elleni koordinációs szolgálatok feladata országonként változik. A szolgálatokra valamennyi tagállam koordinációs szerepet bízott, noha ezek mértéke eltérő. Mindössze néhány tagállam hatalmazta fel nyomozati jogkörrel a szolgálatát.

1. BEVEZETÉS

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 325. cikkének (5) bekezdése alapján a Bizottság a tagállamokkal együttműködve évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalások és más jogellenes tevékenységek elleni küzdelem terén megvalósított intézkedésekről.

A Szerződés kimondja, hogy az Unió és a tagállamok egyaránt felelősek az Unió pénzügyi érdekeinek védelméért és a csalás elleni küzdelemért. A nemzeti hatóságok kezelik az uniós kiadások mintegy 80 %-át, és ők szedik be a tradicionális saját forrásokat (TOR). A Bizottság felügyeli mindkét területet, normákat állapít meg és ellenőrzi azok betartását. Alapvetően fontos, hogy a Bizottság és a tagállamok szoros együttműködést folytassanak annak biztosítására, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében végzett munka eredményes legyen. Ennek a jelentésnek az az egyik fő célja, hogy felmérje, mennyire volt eredményes ez az együttműködés 2013-ban, és hogyan lehetne azt továbbfejleszteni.

A jelentés bemutatja a 2013-ban hozott uniós szintű intézkedéseket és összefoglalja, valamint értékeli a tagállamok csalás elleni tevékenységét. Tartalmazza a nemzeti és európai szervek által az uniós kiadásokat és bevételeket érintő csalások és szabálytalanságok felderítése és bejelentése terén elért legfontosabb eredmények elemzését is. Különös hangsúlyt helyez a csalás elleni koordinációs szolgálatok létrehozására minden egyes tagállamban, mivel ez elősegíti az EU pénzügyi érdekeivel összefüggő kulcsfontosságú információk cseréjét a tagállamok és az OLAF között.

A jelentéshez hat bizottsági szolgálati munkadokumentum² kapcsolódik. „A 325. cikk tagállami végrehajtása 2013-ban” és „A szabálytalanságok statisztikai elemzése” című dokumentumok összefoglaló táblázatokat tartalmaznak az egyes tagállamok által végzett csalás elleni fellépések legfontosabb eredményeiről.

2. CSALÁS ÉS EGYÉB SZABÁLYTALANSÁGOK

2.1. Bejelentett szabálytalanságok, általános trendek és tendenciák 2009–2013

2013-ban 15 779 (csalárd és nem csalárd) szabálytalanságot jelentettek be a Bizottságnak. Ezek összesen mintegy 2,14 milliárd EUR összeget érintettek, amelyből mintegy 1,76 milliárd EUR az uniós költségvetés kiadási ágazataira vonatkozik. A feltárt szabálytalanságok a kiadási oldalon a kifizetések 1,34 %-át, a beszedett bruttó tradicionális saját forrásoknak pedig az 1,86 %-át teszik ki.

A szabálytalanságok száma 2012-höz viszonyítva 17 %-kal nőtt. A feltárt szabálytalanságokkal kapcsolatos pénzügyi érték ugyanakkor 36 %-kal csökkent.

² i. A 325. cikk tagállami végrehajtása 2013-ban; ii. a saját források, természeti erőforrások, kohéziós politika és előcsatlakozási támogatás tekintetében 2013-ra vonatkozóan bejelentett szabálytalanságok statisztikai értékelése; iii. az EU pénzügyi érdekeinek védelméről és a csalás elleni küzdelemről szóló 2012. évi bizottsági jelentés nyomán követésére vonatkozó ajánlások; iv. a 2013-ra vonatkozóan bejelentett szabálytalanságok statisztikai értékelésének módszertana; v. éves áttekintés, amely az Hercule II program 2013-ban elért eredményeiről is tájékoztatást nyújt; vi. a Bizottság csalás elleni stratégiájának végrehajtása.

Az elmúlt öt évben jelentősen megváltozott az a mód, ahogyan a tagállamok és a Bizottság a szabálytalanságokat bejelentik. Kifejezetten erre a célra hoztak létre két platformot³, amelyek révén javult az EU költségvetését érintő szabálytalanságokra vonatkozó információk időszerűsége, illetve általános minősége és mennyisége.

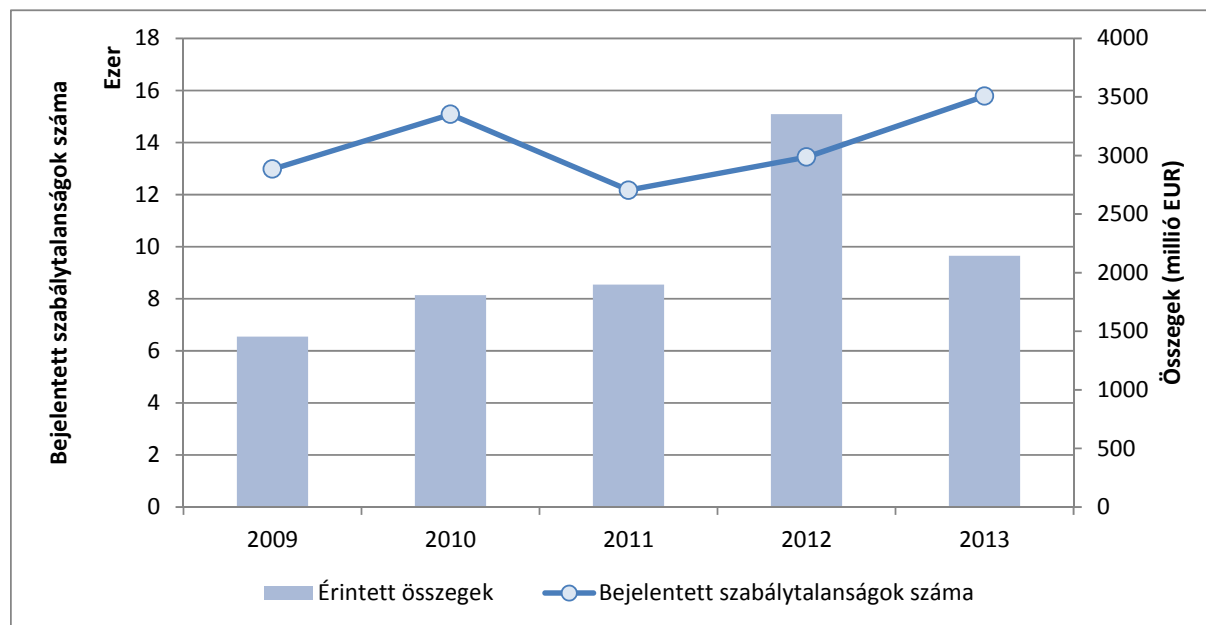
Ennek az információnak a rendelkezésre állása jelentősen módosította az ebben a jelentésben közölt információkat, és a hangsúly az általánosságban vizsgált szabálytalanságokról a csalárdként bejelentett szabálytalanságokra tevődött át.

A bejelentett szabálytalanságok száma 2009 és 2013 között 22 %-kal nőtt, míg az azokhoz kapcsolódó összeg 48 %-kal emelkedett.

Ez a növekedés részben az EU költségvetésében rendelkezésre álló forrásokkal függ össze, melyek 2013-ban több mint 10 %-kal haladták meg a 2009-es forrásokat. A növekedés ugyanakkor leginkább amiatt következett be, hogy az uniós intézmények (az Európai Bizottság és a Számvevőszék), valamint a nemzeti szolgálatok nagyobb figyelmet fordítottak az uniós pénzeszközök kezelésére és fokozottabb ellenőrzést gyakoroltak afelett.

Következésképpen noha a csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma (melyek felderítése többnyire a tagállamok feladata és ami jóval nehezebb) az elmúlt öt évben némiképp csökkent (lásd a 2.2. szakaszt és a 2. ábrát lentebb), a nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma fokozatosan emelkedett.

1. ábra: Bejelentett szabálytalanságok (csalárd és nem csalárd) és a kapcsolódó összegek (2009–2013)

2.2. Az EU költségvetését érintő, csalárdként bejelentett szabálytalanságok

A bejelentett csalárd szabálytalanságok száma és az azokhoz kapcsolódó összegek nem tekintendők az EU költségvetését érintő csalások szintjének közvetlen mércéjének. Inkább a

³ A megosztott irányítás területein észlelt szabálytalanságok bejelentésére szolgáló szabálytalanságkezelő rendszer (IMS) és a Bizottság által kezelt kiadások tekintetében a Bizottság számviteli rendszerében (ABAC) a „visszafizetési környezet”.

tagállamok és az uniós intézmények által az esetleges csalási esetek felderítése terén elért eredményeket mutatják. Arra vonatkozóan, hogy egy ügy valóban csalásnak minősül-e, a végleges döntést az érintett tagállam illetékes (bírói) hatósága hozza meg⁴.

2013-ban a tagállamok 1609 szabálytalanságot jelentettek csalárd szabálytalanságként, amelyek összesen 309 millió EUR összegű uniós forrást érintettek. Ezek közül 25 csalárd szabálytalanság kapcsolódott a közvetlen irányítás keretében kezelt forrásokhoz, 1,2 millió EUR-t érintve, a tagjelölt országok pedig 8 csalárd szabálytalanságot jelentettek be, amelyek 1 millió EUR körüli összeget érintettek.

A 2013-ban csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma⁵ az előző évhez képest 30 %-kal nőtt, ugyanakkor azok pénzügyi hatása 21 %-kal csökkent. Meg kell jegyezni, hogy az összegek éves ingadozása kevésbé fontos, mint a bejelentett esetek számának változása (az összegeket különösen a nagy értéket képviselő egyedi esetek befolyásolhatják). Az egyes ágazatok között jelentős különbségek tapasztalhatók, amint azt az 1. táblázat is mutatja. A 2. ábra az elmúlt öt év általános tendenciáit szemlélteti, kiemelve, hogy a bejelentett esetek száma és összege ebben az időszakban némiképp visszaesett.

A bevételi oldalon tapasztalható (csökkenő) tendencia szintén eltér a kiadási oldalon megfigyelhető tendenciától (ahol az ingadozások úgy tűnik, hogy a többéves programozási ciklusok alakulásával függenek össze, és ahol 2012 óta növekedés tapasztalható).

⁴ Ez azt jelenti, hogy a tagállamok által eredetileg feltételezhetően csalárdként bejelentett ügyekkel kapcsolatban benyújtott kereseteket a bírói hatóságok elutasíthatják.

⁵ A meghatározásokat lásd a IV. mellékletben (Módszertan).

1. táblázat: A 2013-ban csalárdként bejelentett szabálytalanságok⁶

Költségvetési ágazat (kiadások)	Csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma	Változás a 2012. évhez képest	Érintett összegek (millió EUR)	Változás a 2012. évhez képest	A kifizetések %-ában
Természeti erőforrások	588	175%	75,6	10%	0,13%
Mezőgazdasági piaci támogatás és közvetlen kifizetések	279	87%	48,5	-18%	0,11%
Vidékfejlesztés	184	202%	13,7	53%	0,11%
Mindkettő	102	N/A	4,3	N/A	N/A
Halászat	23	475%	9,1	1200%	1,89%
Kohéziós politika	321	15%	155,7	-22%	0,27%
Kohézió (2007–2013)	248	25%	124,0	-22%	0,23%
Strukturális Alapok 2000–2006 (a Kohéziós Alappal együtt)	73	-10%	31,8	-23%	0,95%
Előcsatlakozás	42	27%	15,57	-65%	1,87%
Előcsatlakozási támogatás (2000–2006)	33	22%	14,4	-68%	51,14%
Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (2007–2013)	9	50%	1,2	300%	0,15%
Közvetlen kiadások	25	-14%	1,2	-40%	0,01%
Összes kiadás	976	76%	248,1	-21%	0,19%

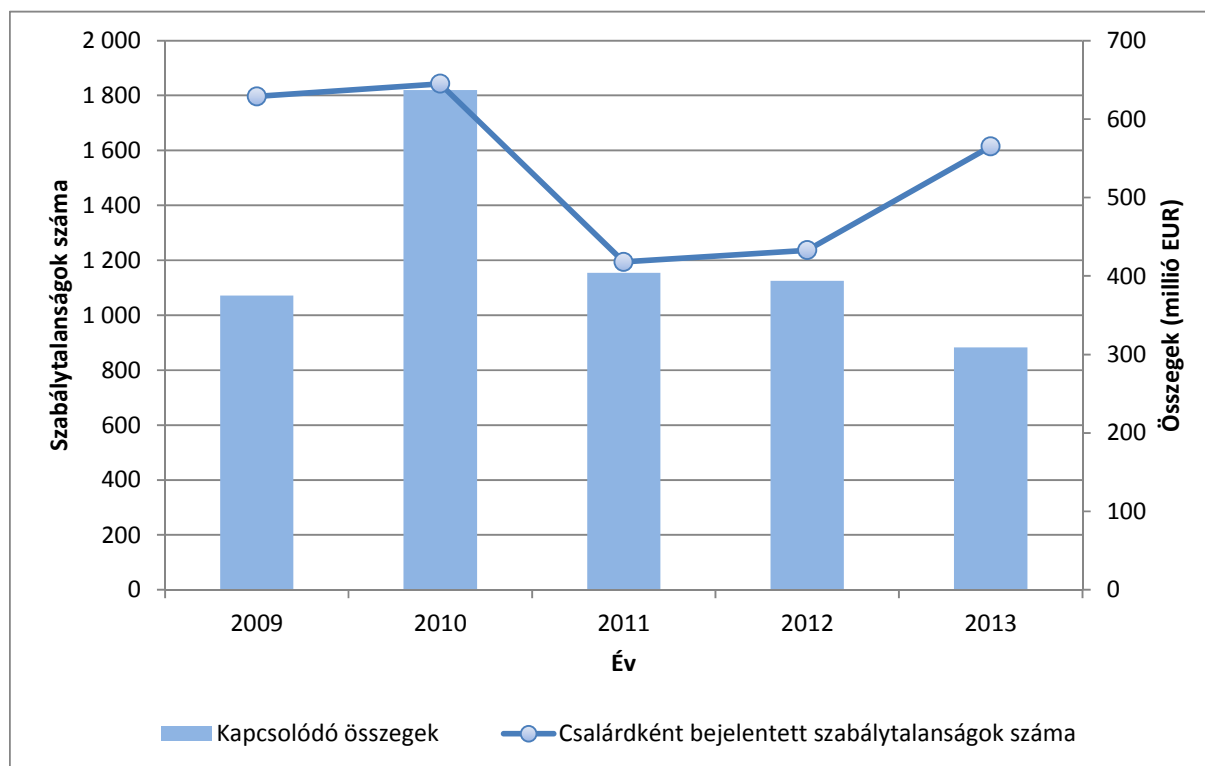
Költségvetési ágazat (Bevételek)	Csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma	Változás a 2012. évhez képest	Érintett összegek	Változás a 2012. évhez képest	A 2013. évre megállapított tradicionális saját források bruttó összegének %-ában
Bevételek (tradicionális saját források)*	633	-7%	61	-22%	0,29%
*Az érintett összegek tartalmazzák a tagállamok becsléseit is.					
ÖSSZESEN	1 609	30%	309,1	-21%	/

A 2013-ban bejelentett valamennyi család szabálytalanság tagállamok és költségvetési ágazatok szerinti bontása az 1. mellékletben található.

⁶

A csalárdként bejelentett szabálytalanságokhoz kapcsolódó összegek aránya az előcsatlakozási támogatás keretében folyósított összes kifizetéshez képest viszonylag magas (az 1. táblázat utolsó oszlopa), ami teljes mértékben abból adódik, hogy az ezen ágazatnak folyósított kifizetések 2013-ban igen korlátozottak voltak (ez 28 millió EUR-t jelent), ugyanis a támogatási programok már csaknem befejeződtek. A 2013-ban felderített és bejelentett család szabálytalanságok a korábbi pénzügyi években támogatott tevékenységekhez kötődnek.

2. ábra: A csalárdként bejelentett szabálytalanságok és a kapcsolódó összegek (2009–2013)

2.2.1. Bevételek

A 2013. évre bejelentett csalási esetek száma (633) 17 %-kal elmarad a 2009–2013 közötti évek átlagától (763). A 2013. évre bejelentett tradicionális saját források megállapított teljes összege (54 millió EUR – a becsült összegeket is beleértve 61 millió) 44 %-kal alacsonyabb, mint a 2009–2013 közötti időszakra megállapított összegek átlaga (96 millió EUR).⁷

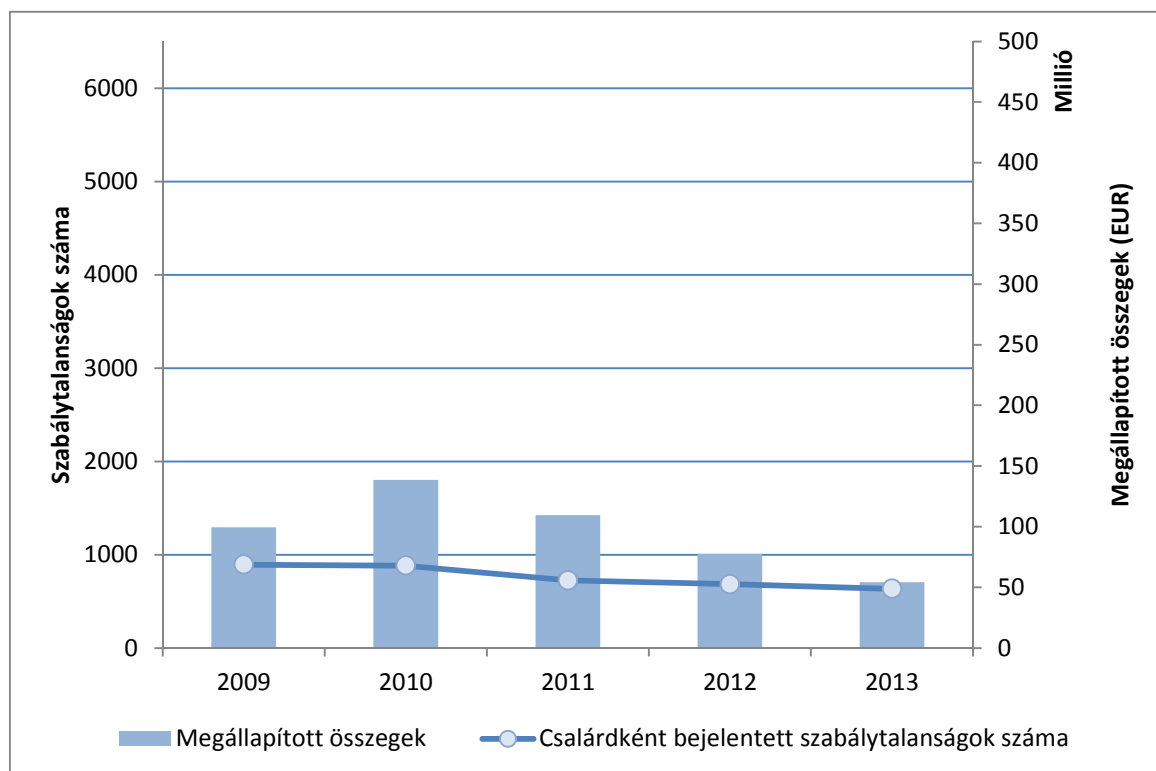
2013-ban a csalások mintegy felét (47 %-át) a csalás elleni szolgálatok által lefolytatott vizsgálatok során derítették fel, 29 %-át pedig az áruk vámkezelésével egyidejűleg végzett vámellenőrzések alkalmával. A csalásban érintett tradicionális saját forrásokból származó összegek 56 %-át a csalás elleni szolgálatok által végzett vizsgálatok során tárták fel.

A 3. ábrán szemléltetett elemzés szerint a csalási esetek száma a 2009–2013 közötti időszakban csökkenő tendenciát mutat.

⁷

Az összehasonlíthatóság érdekében a 2009–2012 közötti időszakra vonatkozó adatok a tárgyévi jelentések elkészítéséhez felhasznált adatokon alapulnak.

3. ÁBRA: Tradicionális saját források – Csalási esetek és a megállapított érintett összegek (2009–2013)

2.2.2. Kiadások

Az uniós kiadásokat illetően a csalárdként bejelentett szabálytalanságok számának emelkedése jelentős, 76 %-os. Ez főleg a természeti erőforrások ágazatát tükrözi (ahol a növekedés 175 %-os volt, lásd a 2.2.2.1. pontot). Növekedés tapasztalható a kohéziós politika (15 %) és az előcsatlakozási politika (27 %) területén is. A közvetlen kiadások területén visszaesés tapasztalható (14 %). Az érintett összegek ingadozása a korábban kifejtettek szerint kevésbé lényegbevágó, mivel azok a mezőgazdaságot (10 %-os növekedés) kivéve minden ágazatban csökkentek.

A bejelentett szabálytalanságok gyakran vonatkoznak olyan műveletekre, amelyek nem a felderítés vagy bejelentés pénzügyi évében valósultak meg. Egy (potenciális) család tevékenység elkövetése és a Bizottságnak való bejelentése között átlagosan mintegy 4 év telik el⁸.

A 4. és 5. ábra a bejelentett család szabálytalanságokat és a kapcsolódó összeget mutatja kiadási ágazatonként.

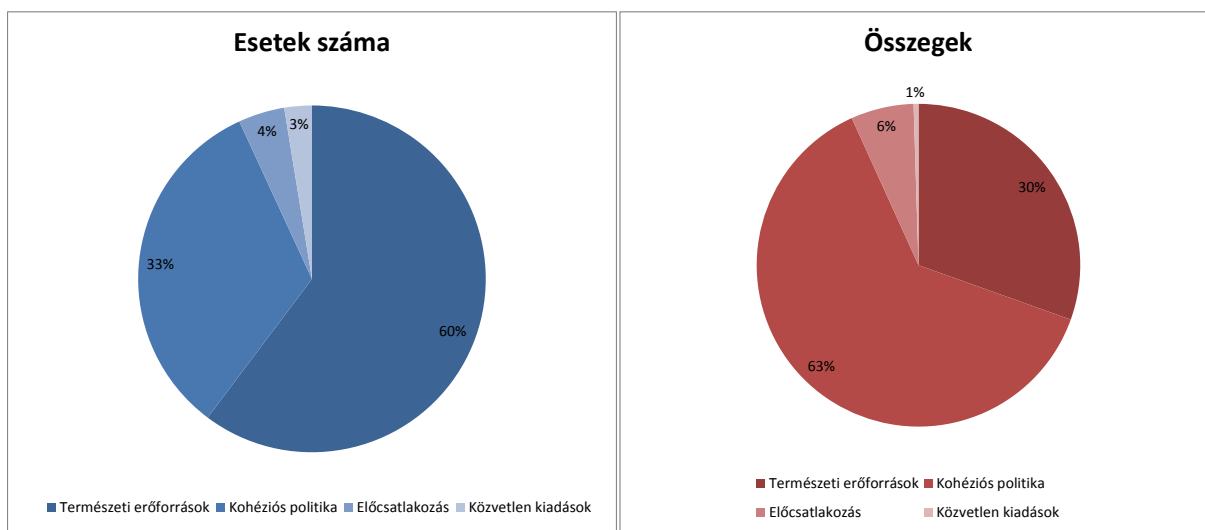
A korábbi évektől eltérően a csalárdként bejelentett szabálytalanságok többségét (60 %) a mezőgazdasági ágazatban derítették fel. A korábbi évekhez hasonlóan ugyanakkor a

⁸

A család tevékenység elkövetésétől a felderítés időpontjáig átlagosan két év és kilenc hónap telik el, és a szabálytalanságot átlagosan még további tizenöt hónap múlva jelentik be a Bizottságnak. Ezeket a számokat ugyanakkor jelentősen befolyásolják a mezőgazdaság területén bejelentett szabálytalanságok (a felderítéstől a bejelentésig 20 hónap telik el), a kohéziós politika terén az átfutási idő jóval rövidebb (8 hónap).

szabálytalanságokhoz kapcsolódó összegek legnagyobb része (63 %) a kohéziós politika területét érinti.

4. és 5. ábra: A csalárdként bejelentett szabálytalanságok költségvetési ágazatonként (kiadások) – az esetek száma és az összegek szerint

A felderített elkövetési módok nem mutatnak jelentős változást az előző évekhez képest. A hamis vagy hamisított dokumentáció vagy nyilatkozatok felhasználása továbbra is a leggyakrabban alkalmazott módszer.

A csalárdként bejelentett szabálytalanságok közül mindössze három függ össze korrupcióval⁹.

A 2013-ban csalárdként bejelentett szabálytalanságok 48 %-át csalás elleni szervek derítették fel vagy bünyügyi nyomozás, illetve egyéb külső ellenőrzés során tárták fel azokat. Az esetek 52 %-át az ágazati szabályozásokban meghatározott közigazgatási ellenőrzési rendszerek keretében derítették fel. Ez kiemeli a külső ellenőrzések jelentőségét a csalás elleni küzdelemben, valamint az irányító és ellenőrző hatóságokkal való szoros összehangoltság szükségességét. Azt is bizonyítja, hogy ez az összehangoltság jelentősen javult. A csalás elleni vagy bünyügyi nyomozások nagy pénzüsségeket érintő csalás gyanús eseteket derítettek fel, ami azt tükrözi, hogy az érintett szervek képesek tevékenységüket célirányossá tenni és hogy erőteljes nyomozói képességekkel rendelkeznek.

2013-ban Írország volt az egyetlen olyan tagállam, amely az ott elkövetett szabálytalanságok egyikét sem minősítette csalárnak. A felderítések továbbra is tagállamonként változnak¹⁰. A legtöbb csalárd szabálytalanságot felderítő és bejelentő tagállamok a következők: Olaszország, Románia, Bulgária, Lengyelország, Dánia és Görögország (302 és 55 között). Az érintett összegek tekintetében Olaszország, Lengyelország, Románia, Görögország és Németország jelentette a legmagasabb adatokat (68 millió EUR és 24 millió EUR között). Belgium, Litvánia, Luxemburg, Magyarország, Hollandia, Finnország

⁹ Két eset a kohéziós politika területét érinti, a harmadik pedig a mezőgazdaság területén fordult elő. Három tagállam jelentette ilyen esetek felderítését: a Cseh Köztársaság, Lettország (kohéziós politika) és Hollandia (mezőgazdaság). Az utóbbi eset az 1999-es pénzügyi évhez kapcsolódik és a Franciaország, valamint Belgium által a korábbi években bejelentett más hasonló esetekkel függ össze. Az ügy összetettsége és a vizsgálat titkossága miatt a bejelentésre csak 2013-ban került sor.

¹⁰ Lásd az 1. mellékletet.

és Svédország igen kevés (az összes kiadási ágazatra nézve kevesebb mint három) csalárd szabálytalanságot jelentett be. Ezek a különbségek több tényezőre vezethetők vissza és jelentős megközelítésbeli különbségeket tükröznek nem csupán az egyes tagállamok, hanem egy adott tagállam különböző közigazgatási egységei között is. Egyes tagállamok jelentős erőforrásokat fordítanak a csalás elleni küzdelemre, mások a pénzügyi korrekció alkalmazását részesítik előnyben, mellőzve a lehetséges büncselekmény további kivizsgálását.

Az elmúlt öt évben csalárdként bejelentett szabálytalanságok 8%-át minősítették csalásnak (a megállapított csalás aránya)¹¹. Ez az arány 2012-höz viszonyítva megkétszereződött.

2.2.2.1. Természeti erőforrások (mezőgazdaság, vidékfejlesztés és halászat)

A halászati ágazatban tapasztalt ugrásszerű növekedés (+475 %) a programok késedelmes megvalósítását és az elmúlt évig bejelentett szabálytalanságok alacsony számát figyelembe véve várható volt.

A mezőgazdaságot tekintve a helyzet még bonyolultabb, mivel négy tagállam (Bulgária, Dánia, Olaszország és Románia) által bejelentett szabálytalanságok a csalárdként bejelentett összes szabálytalanság mintegy 75 %-át képviselik, ugyanakkor a csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma öt másik tagállam (a Cseh Köztársaság, Görögország, Spanyolország, Franciaország és Lengyelország) esetében szintén nőtt.

Dániát illetően a bejelentett esetek a 2012-ben megkezdett vizsgálatok folytatását jelentik. A csalás gyanús esetek a műtrágya használatára vonatkozó nemzeti korlátozások és a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó követelmények be nem tartásával függenek össze. A kölcsönös megfeleltetéssel kapcsolatos közigazgatási eljárások folyamatban vannak és a jogerős határozatot sok esetben a bíróság hozza meg.

Románia és Bulgária esetében számos hiányosságot állapítottak meg a rendszerben, melynek eredményeként több ellenőrzést folytatnak le, és így több szabálytalanságra derül fény.

A csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma Olaszországban a legmagasabb (213). Ezek közel egyharmada a folyamatban lévő, széles körű vizsgálatok eredménye. Jelentős része azonban a csalási minősítés túlzott mértékű alkalmazásának lehet a következménye, amelyet az elkövetkező években tovább vizsgálnak.

A csalárdként bejelentett szabálytalanságok számának emelkedése mind az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapot¹², mind az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot¹³ érinti. A bejelentett esetek 18 %-a mindkét alapot érinti.

¹¹ A megállapított csalás aránya az összes megállapított csalási eset aránya az összes csalárdként bejelentett szabálytalanság (gyanított vagy megállapított csalás) számához viszonyítva az adott ötéves időszakon belül.

¹² EMGA.

¹³ EMVA.

A csalárd szabálytalanságok közel 30 %-át hamis vagy hamisított dokumentáció vagy nyilatkozatok felhasználásával követték el.

A csalás elleni szolgálatok által felderített, potenciálisan csalárd szabálytalanságok aránya 2013-ban az előző évhez képest – 44 %-ra – nőtt, míg a bünygyi nyomozások aránya változatlan maradt (8 %). Ez különösen az Olaszország és Dánia által bejelentett eredményeknek tudható be.

A mezőgazdaság területén megállapított szabálytalanságok aránya 2012-höz viszonyítva emelkedett: a 2009–2013 közötti időszakban bejelentett összes eset 7 %-át képviselte (2012-ben ez 6 % volt).

2.2.2.2. Kohéziós politika (a 2007–2013 és a 2000–2006 közötti programozási időszakban)

Noha a csalárd szabálytalanságok bejelentése 2012-höz viszonyítva 15 %-kal nőtt, első alkalommal fordult elő, hogy nem a kohéziós politika volt a költségvetési kiadások azon területe, ahol a csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma a legmagasabb volt. Noha az ehhez kapcsolódó összeg csökkent, a teljes összeghez viszonyítva mégis az képviseli a legnagyobb arányt.

A 2012-ben kiemelt tendenciáknak megfelelően a 2013-ban bejelentett csalárd szabálytalanságok túlnyomó része az Európai Regionális Fejlesztési Alaphoz (ERFA) kapcsolódott. Az elmúlt öt évben ugyanakkor a csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma az Európai Szociális Alap (ESZA) és az ERFA esetében szinte megegyezett. Az érintett összegeket illetően (a támogatott projektek magasabb finanszírozási értékéből adódóan) mindig is az ERFA-ra jutott a legnagyobb hányad.

A legtöbb csalárd szabálytalanságot (55 %) az uniós jogszabályokban meghatározott ellenőrző rendszer és nem bünygyi nyomozások vagy csalás elleni szervek révén derítettek fel. Tehát folytatódott a 2012-ben már kiemelt tendencia, ami viszont feltűnő különbséget jelent az előző (2000–2006) programozási időszakhoz képest, amikor csalárd szabálytalanságok felderítésére szinte kizárólag csalás elleni vizsgálatok vagy bünygyi nyomozások eredményeként került sor.

Úgy látszik, hogy megtérült az a munka, amelyet a Bizottság az elmúlt években arra fordított, hogy felhívja a figyelmet a kohéziós politika területén előforduló csalásokra, ugyanakkor a fent leírt tendenciát tovább kell erősíteni¹⁴. A pénzüsszegeket tekintve a legjelentősebb csalárd szabálytalanságok felderítésére továbbra is bünygyi nyomozások és csalás elleni vizsgálatok eredményeként került sor (76 %).

A csalárd esetek felderítése és bejelentése között eltelt idő változatlan, átlagosan nyolc hónap. A szabálytalan gyakorlatokat átlagosan a kezdetük után két év és hat hónap elteltével derítették fel.

A kohéziós politika területén megállapított csalások aránya 2012-höz viszonyítva emelkedett; a 2009–2013 közötti időszakban csalárdként bejelentett

¹⁴

A Bizottság kohéziós politikáért felelős szolgálatai az OLAF-fal együttműködve 2008-tól hajtják végre a csalás elleni közös stratégiát.

szabálytalanságok 11 %-a esetében állapították meg jogerős ítélettel a csalást Görögországban, Németországban, Lengyelországban és Szlovéniában (ez az arány 2012-ben 3 % volt).

2.2.2.3. Előcsatlakozási politika (előcsatlakozási támogatás, Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA))

Az előcsatlakozási támogatással kapcsolatban csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma az előző éves szinten maradt, noha 2009 óta folyamatosan csökkent. Az előcsatlakozási támogatással kapcsolatosan, főleg a vidékfejlesztés területén¹⁵, Románia és Bulgária jelentett be csalárd szabálytalanságokat.

Az Előcsatlakozási Támogatási Eszközhöz kapcsolódó csalárd szabálytalanságok száma és az ezzel kapcsolatos szabálytalan kifizetések összege 2012-höz viszonyítva nőtt. Ez a növekedés a normán belülinek tekinthető, mivel az Előcsatlakozási Támogatási Eszközzel kapcsolatos szabálytalanságokat csak az elmúlt években kezdték el bejelenteni. A csalárd szabálytalanságok többségét Törökország jelentette. A csalásokkal érintett legmagasabb összegeket az átmeneti támogatással, az intézményfejlesztéssel és a vidékfejlesztéssel összefüggésben jegyezték.

2.2.2.4. A Bizottság által közvetlenül kezelt kiadások

A Bizottság által közvetlenül kezelt kiadások elemzése a bizottsági szolgálatok által kiadott visszafizettetési felszólításokra vonatkozó adatok alapján történt.

2013-ban az eredményszemléletű számviteli rendszer (ABAC) alapján a bizottsági szolgálatok 25 visszafizettetés esetében állapították meg a csalás gyanúját, majd jelentést tettek róluk az OLAF-nak. A visszafizettetések 1,2 millió EUR összeget érintettek, ami kevesebb, mint az előző évben.

2.2.3. Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által elért eredmények¹⁶

2013-ban az OLAF 253 vizsgálati és 34 koordinációs ügyet indított, valamint 293 ügyet zárt le (ezekből 164-et ajánlásokkal).

85 igazságügyi eljárásra irányuló ajánlást küldött a nemzeti hatóságoknak és mintegy 402,8 millió EUR visszafizettetésére tett ajánlást, amelyből 84,9 millió EUR a bevételekhez, 317,9 millió EUR pedig a kiadásokhoz kapcsolódik (lásd a 2. táblázatot).

¹⁵ SAPARD.

¹⁶ A teljes leírás „Az OLAF 2013. évi jelentése” című dokumentumban olvasható, http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/2013/olaf_report_2013_en.pdf.

2. táblázat: Az OLAF vizsgálatai nyomán 2013-ban visszafizettetésre javasolt összegek¹⁷

Ágazat	Javasolt összeg
	millió EUR
Vámcsalás	84,9
Strukturális alapok	111,7
Mezőgazdasági alapok	34,4
Külső segélyek	100,4
Központi kiadások	4,5
Új pénzügyi eszközök	66,3
Uniós személyi állomány	0,6
ÖSSZESEN	402,8

2.3. Nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok

2013-ban a Bizottságot 14 170 nem csalárdként bejelentett szabálytalanságról értesítették (ez mintegy 16%-kal haladta meg a 2012-es adatot). A számok az előcsatlakozást kivéve valamennyi ágazatban emelkedtek. Az ezzel összefüggő pénzügyi hatások hozzávetőleg 1,84 milliárd EUR-ra csökkentek (ami 38 %-kal kevesebb, mint a 2012-es érték), a mezőgazdaságban viszont jelentős növekedés tapasztalható (lásd a 2.3.2. szakaszt), amint azt a 3. táblázat is mutatja.

3. táblázat: Nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok 2013-ban¹⁸

Költségvetési ágazat (kiadások)	Nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma	Változás a 2012. évhez képest	Érintett összegek (millió EUR)	Változás a 2012. évhez képest	A kifizetések %-ában
Természeti erőforrások	2 947	26%	202,3	58%	0,35%
Mezőgazdasági piaci támogatás és közvetlen kifizetések	1 031	0%	110,0	75%	0,25%
Vidékfejlesztés	1 748	42%	76,0	49%	0,59%
Egyéb / (nincs adat)	35	289%	2,0	100%	
Halászat	133	80%	14,3	10%	2,97%
Kohéziós politika	4 672	15%	1 178,0	-49%	2,06%
Kohézió (2007–2013)	4 223	31%	1 012,4	-36%	1,88%
Strukturális Alapok 2000–2006 (a Kohéziós Alappal együtt)	449	-48%	165,6	-77%	4,95%
Előcsatlakozás	187	-15%	46,6	1%	5,60%
Előcsatlakozási támogatás (2000–2006)	148	-27%	45,4	1%	161,57%
Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (2007–2013)	39	129%	1,2	20%	0,15%
Közvetlen kiadások	2 220	35%	80,7	-32%	0,55%
Összes kiadás	10 026	21%	1 507,6	-42%	1,15%

Költségvetési ágazat (bevételek)	Nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma	Változás a 2012. évhez képest	Érintett összegek	Változás a 2012. évhez képest	A 2013. évre megállapított tradicionális saját források bruttó összegének %-ában
Bevételek (tradicionális saját források)*	4 144	6%	327,4	-12%	1,57%
*Az érintett összegek tartalmazzák a tagállamok becsléseit is.					
ÖSSZESEN	14 170	16%	1 835,0	-38%	/

A 2. melléklet a 2013-ban bejelentett összes nem csalárd szabálytalanságot mutatja tagállamok és költségvetési ágazatok szerinti bontásban.

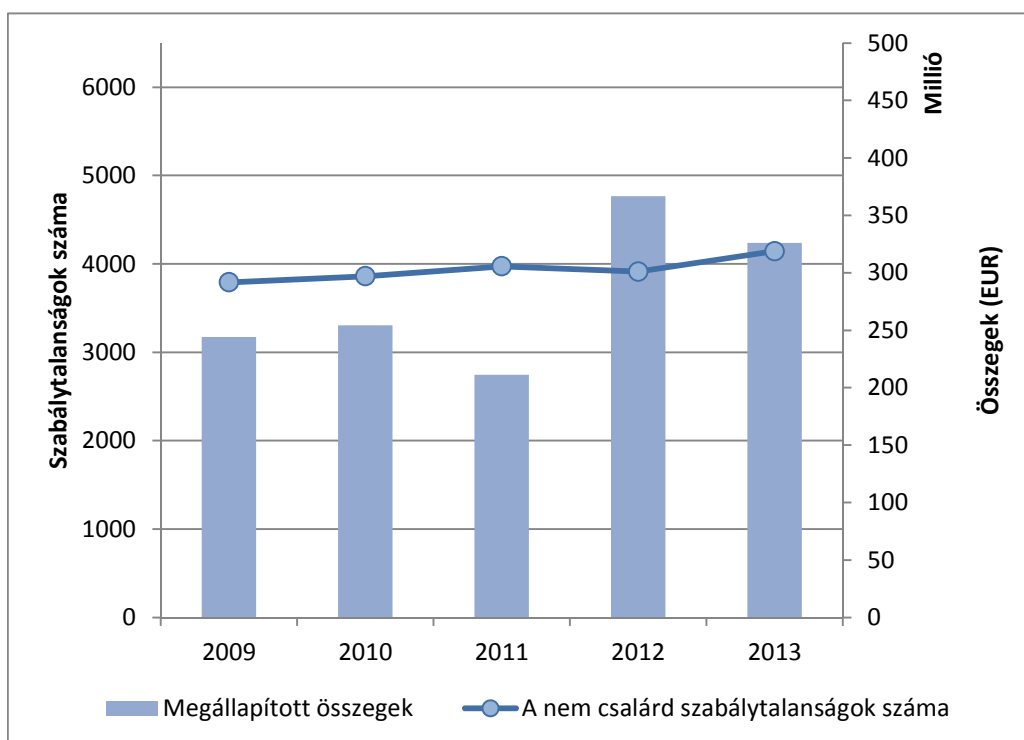
¹⁷ Ugyanott, 16. ábra, 21. o.

¹⁸ Lásd a 4. lábjegyzetet.

2.3.1. Bevételek

A 2013. évre bejelentett szabálytalanságok száma (4 144) 5 %-kal haladja meg a 2009–2013 közötti időszakra bejelentett szabálytalanságok átlagát (3 936)¹⁹. Az érintett tradicionális saját források megállapított teljes összege (326 millió EUR – a becsült összegeket is beleértve 327 millió) 16 %-kal magasabb, mint a 2009–2013 közötti időszakra megállapított összegek átlaga (280 millió EUR).

6. ÁBRA: Tradicionális saját források – A nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok és az érintett összegek (2009–2013)

2013-ban a szabálytalanságok többségét (56 %) és a tradicionális saját források megállapított összegét (56 %) vámkezelés utáni ellenőrzéssel derítették fel.

2.3.2. Kiadások

A nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok számának emelkedése az előcsatlakozás kivételével az EU költségvetésének valamennyi ágazatát érinti.

A bejelentett szabálytalanságok számának emelkedésével egyidejűleg ugyanakkor az érintett összegek jelentősen csökkentek, különösen a kohéziós politika területén. Jelentős növekedés figyelhető meg a természeti erőforrásokkal kapcsolatos szakpolitika területén (ez főleg a vidékfejlesztéssel és a programok végrehajtásában történő előrelépéssel, valamint az Európai Számvevőszék és a Bizottság által az elmúlt években tett megállapításokban előírt fokozott ellenőrzésekkel függ össze), és a közvetlen kiadások terén.

¹⁹ Az összehasonlíthatóság érdekében a 2009–2012 közötti időszakra vonatkozó adatok a tárgyévi jelentések elkészítéséhez felhasznált adatokon alapulnak.

3. VISSZAFIZETTETÉS, VALAMINT EGYÉB MEGELŐZŐ ÉS KORREKCIÓS INTÉZKEDÉSEK

Az EU pénzügyi érdekeinek védelmében fontos szempont a csalást és egyéb szabálytalanságokat megelőző és kiigazító mechanizmusok alkalmazása, ami biztosítja, hogy a költségvetés végrehajtása megfeleljen a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek²⁰.

A Bizottság a megosztott irányítás keretében a következő intézkedéseket fogadhatja el:

- megelőző intézkedések: kifizetések megszakítása (a kifizetési határidő legfeljebb hat hónappal történő meghosszabbítása)²¹; a tagállamoknak történő időközi kifizetések teljes vagy részleges felfüggesztése²²;
- korrekciós intézkedések: amennyiben egy tagállam nem teszi meg a szükséges intézkedéseket, a Bizottság pénzügyi korrekció²³ előírásáról dönthet. Az alkalmazandó szabályoknak nem megfelelő kiadások visszafizettetési felszólítás vagy a soron következő kifizetési kérelemből történő levonás tárgyát képezik.

A kedvezményezettektől való tagállami közvetlen visszafizettetésekre vonatkozó adatok csupán részben érhetőek el²⁴, és „A szabálytalanságok statisztikai értékelése” című bizottsági szolgálati munkadokumentumban található.

A megosztott irányítástól eltérő irányítási típusokra vonatkozó adatok (különösen a közvetlen kiadások) főleg a bizottsági szolgálatok által kiadott visszafizettetési felszólításokat vagy a költségtérítési kérelmekből történő levonásokat érintik.

3.1. Kiadások: megelőző mechanizmusok

3.1.1. Megszakítások 2013-ban

A Bizottság 2013-ban 217 olyan határozatot hozott, amely a kifizetések megszakítására irányult a kohéziós politika területén (ez az előző évhez hasonlóan mintegy 5 milliárd EUR-t érintett). A 2013 végén fennálló állapot szerint ezek közül 131 ügy továbbra is lezáratlan (ezek közel 2 milliárd EUR-t érintenek).

²⁰ Az ebben a szakaszban bemutatott adatok a Bizottság éves beszámolóiban – azaz az uniós beszámoló 6. magyarázó megjegyzésében – szereplő adatokat tükrözik, amelyek az Európai Számvevőszék által végzett ellenőrzéstől függenek.

²¹ A tagállamok irányítási és ellenőrzési rendszereinek jelentős hiányosságaihoz fűződő esetek a 2007–2013 közötti programozási időszakban; vagy azok az esetek, amelyekben az igazolt kiadások súlyos szabálytalanságokhoz kapcsolódtak.

²² Három esetben alkalmazták: a) az irányítási és ellenőrzési rendszerben bizonyítottan komoly hiányosságok álltak fenn, és nem került sor korrekciós intézkedésre; b) az igazolt kiadások súlyos szabálytalansághoz kapcsolódtak; vagy c) a tagállam súlyosan megsértette irányítási és ellenőrzési kötelezettségeit.

²³ A pénzügyi korrekció három fő szakasza: a) *folyamatban*: változtatható, a tagállam által formálisan nem elfogadott; b) *megerősített/jóváhagyott*: a tagállam által jóváhagyott vagy bizottsági határozat keretében meghatározott; c) *végrehajtott*: a pénzügyi korrekciót elvégezték, és megtörtént a jogosulatlan kiadások korrekciója.

²⁴ A jogi keretet érintő sorozatos módosítások jelentősen megváltoztatták a jelenlegi programozási időszakra vonatkozó jelentéstételi szabályokat.

A 4. táblázat a 2013-ban kezelt megszakítási eseteket tartalmazza, és erőteljes megelőző tevékenységet szemléltet, különösen az ERFA/Kohéziós Alap vonatkozásában, ami az esetek több mint 72 %-át és az érintett összegek mintegy 87 %-át teszi ki.

4. táblázat: A bizottsági szolgálatok által 2013-ban kezelt megszakítási esetek

2007–2013-as programozási időszak	ERFA/Kohéziós Alap		ESZA		EHA		Összesen	
	Az esetek száma	Összeg (millió EUR)	Az esetek száma	Összeg (millió EUR)	Az esetek száma	Összeg (millió EUR)	Az esetek száma	Összeg (millió EUR)
2012. december 31-én lezártan esetek	38	1 638	15	181	30	108	83	1 927
Új esetek 2013	220	4 242	25	349	20	339	265	4 930
2013-ban lezárt esetek	157	4 272	20	258	40	350	217	4 880
2013. december 31-én lezártan esetek	101	1 608	20	272	10	97	131	1 977

3.1.2. Felfüggesztések

Az ERFA-t érintő két felfüggesztési határozat egyikét, amely 2012 végén még hatályban volt, 2013 végével megszüntették²⁵, a másik továbbra is hatályban maradt²⁶. 2013-ban négy új felfüggesztési határozat elfogadására került sor²⁷. 2014 januárjában két új felfüggesztési határozatot fogadtak el²⁸.

Az ESZA-t érintő, 2012-ben elfogadott és 2012 végén még hatályos két felfüggesztési határozat egyikét 2013-ban megszüntették²⁹, míg a másik továbbra is hatályban maradt³⁰. 2013-ban 11 felfüggesztési határozatot fogadtak el és 2013 végén egy³¹ kivételével még valamennyi folyamatban volt³². Egy 2011-ben elfogadott felfüggesztési határozat 2013 végén még folyamatban volt³³.

3.2. Kiadások: pénzügyi korrekciók és visszafizettetések 2013-ban

2013-ban a Bizottság által jóváhagyott, tagállamokkal és kedvezményezettekkel szembeni korrekciós intézkedések száma az előző évhez képest (20 %-kal) nőtt, míg a végrehajtott intézkedések száma (24 %-kal) csökkent, elsősorban a kohéziós politika területén és különösen az ERFA vonatkozásában (ahol 40 %-kal csökkent, lásd az 5. táblázatot).

²⁵ Németország.

²⁶ Olaszország.

²⁷ A Spanyolországra vonatkozó három határozat 2013 végén még hatályban volt, a negyediket (Észtország) az év vége előtt megszüntették.

²⁸ Spanyolország.

²⁹ Cseh Köztársaság.

³⁰ Szlovákia.

³¹ Németország.

³² Belgium, Cseh Köztársaság, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Szlovákia és az Egyesült Királyság.

³³ Franciaország.

5. táblázat: Pénzügyi korrekciók és visszafizettetések költségvetési ágazatok szerint (2013–2012)

Költségvetési ágazat	Megerősített/jóváhagyott (millió EUR)				Végrehajtott (millió EUR)			
	Pénzügyi korrekciók	Vissza-fizettetések	Össze-sen	Változás 2013/2012	Pénzügyi korrekciók	Vissza-fizettetések	Össze-sen	Változás 2013/2012
Mezőgazdaság	1 090	380	1 470	71%	711	312	1 023	3%
EMGA	843	171	1 014	59%	481	155	636	-18%
Vidékfejlesztés	247	209	456	106%	230	157	387	72%
Kohéziós politika	1 402	83	1 485	-10%	1 759	81	1 840	-40%
ERFA	337	1	338	-65%	622		622	-74%
Kohéziós Alap	220		220	8%	277		277	34%
ESZA	834	40	874	106%	842	40	882	105%
HOPE/EHA	10	24	34	1600%	4	23	27	2600%
EMOGA Orientáció	1	2	3	-91%	14	2	16	-20%
Egyéb		16	16	-16%		16	16	45%
Belső szakpolitikai területek	3	393	396	57%	3	398	401	74%
Külső szakpolitikai területek		93	93	-13%		93	93	-6%
Igazgatás		6	6	-14%		6	6	-33%
Összesen 2013-ban	2 495	955	3 450	20%	2 473	890	3 363	-24%
Összesen 2012-ben	2 172	695	2 867		3 742	678	4 419	
Változás 2013/2012	15%	37%	20%		-34%	31%	-24%	

A 3. melléklet a 2013-ban végrehajtott, megosztott irányítás alatt álló pénzügyi korrekciók tagállamonkénti bontását mutatja.

3.3. Saját forrásokból származó bevételekhez kapcsolódó visszafizettetések

A tradicionális saját források teljes megállapított összegének mintegy 98 %-át problémamentesen szedik be. A fennmaradó 2 % csalási esetekhez és szabálytalanságokhoz kapcsolódik. A tagállamok a tradicionális saját források ki nem fizetett összegét kötelesek beszedni és az OWNRES adatbázisban ezeket az összegeket rögzíteni. 2013-ban a 10 000 EUR értéket meghaladó tradicionális saját forrásokat érintő csalások és szabálytalanságok miatt beszedendő összeg 380 millió EUR volt. Ebből 234 millió EUR összeget a tagállamok a 2013-ban felderített esetek kapcsán már beszedtek, és így a 2013-ra vonatkozó visszafizetési ráta 62 % volt, ami az elmúlt évtizedben a legjobb ilyen arány. Emellett a tagállamok a korábbi évekből eredő ügyekben folytatták beszedési tevékenységüket. Az 1989 és 2012 közötti időszakban felderített csalási esetek és szabálytalanságok kapcsán 2013-ban együttvéve összesen mintegy 130 millió EUR összeget szedtek be.

A korábbi évekre (1989–2010) vonatkozó visszafizetési ráta 75 %, amennyiben a számítás során csak azokat a lezárt eseteket vesszük figyelembe, amelyekben a tagállamok a beszedési tevékenységüket már befejezték.

Egy eset csalásnak való minősítése a jövőbeni visszafizetési eredmények mutatójaként szolgálhat. A csaláshoz kapcsolódó összegek visszafizettetése általában sokkal kevésbé sikeres, mint a szabálytalanságok esetében (24 %-os, illetve 68 %-os arány).

A tagállamok tradicionális saját források beszedésére irányuló tevékenységét helyszíni ellenőrzések segítségével követik nyomon, valamint azon eljárás révén, amely kötelezővé teszi az 50 000 EUR-t meghaladó, és a tagállamok által végül behajthatatlannak nyilvánított összegek Bizottságnak történő bejelentését. A tagállamok pénzügyi felelősséget viselnek a tradicionális saját források beszedésének elmulasztásáért, amennyiben beszedési tevékenységükben hiányosságokat észlelnek.

4. UNIÓS SZINTŰ CSALÁS ELLENI POLITIKÁK

4.1. A Bizottság csalás elleni kezdeményezései 2013-ban

4.1.1. A 883/2013/EU rendelet az OLAF által lefolytatott vizsgálatokról

A Bizottság munkáját szabályozó OLAF-rendelet 2013. október 1-jén lépett hatályba³⁴. A rendelet megerősíti az OLAF által lefolytatott vizsgálatokkal érintett személyek jogait és tisztázza a tanúk jogait. Egyértelműen meghatározza a vizsgálati eljárás lefolytatásának módját. Megerősíti továbbá az OLAF és az uniós tagállamok közötti információcserére vonatkozó kötelezettségeket. A tagállamok mostantól kötelesek egy csalás elleni koordinációs szolgálatot (AFCOS) kijelölni annak érdekében, hogy elősegítsék az OLAF-fal történő hatékony együttműködést és információcserét, ideértve az operatív jellegű információk cseréjét is. Az OLAF segítséget és tanácsadást nyújt a tagállamoknak az említett új kötelezettség végrehajtásával kapcsolatban. A rendelet ezenkívül az EU bűnüldöző szerveivel és harmadik országokkal történő együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz³⁵.

4.1.2. Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelvjavaslat

A Bizottság 2012-ben az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelvjavaslatot³⁶ terjesztett elő. A javaslat célja, hogy megerősítse az említett területen meglévő jogi keretet azáltal, hogy a bűncselekmények, a szankciók és az említett bűncselekményekkel kapcsolatos határidők megállapítására vonatkozóan közös minimumszabályokat hoz létre. A Tanács 2013. június 6-án általános megközelítést fogadott el, és az Európai Parlament első olvasatban 2014. április 16-án elfogadta az ezzel kapcsolatos jelentést.

4.1.3. Az Európai Ügyészség (European Public Prosecutor's Office – EPPO) létrehozására irányuló javaslat

A Bizottság 2013. július 17-én elfogadta az Európai Ügyészség létrehozására irányuló javaslatot³⁷. A kezdeményezés az EUMSZ 86. cikkén alapul. Az Európai Ügyészség – a jövőbeli csalás elleni irányelvben³⁸ foglaltak szerint – felhatalmazást kapna arra, hogy az EU pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények ügyében nyomozást és büntetőeljárást folytasson, valamint az elkövetőket bíróság elé állítsa, és biztosítsa, hogy mindez összehangoltan, függetlenül és hatékonyan történjen. A javaslat szerint az Európai Ügyészség központi szinten korlátozott számú európai ügyészből és decentralizált szinten a tagállamokban működő delegált európai ügyészekből állna. A nyomozásokat főleg decentralizált szinten, a delegált ügyészek végeznék, egyes kulcsfontosságú döntéseket azonban központi szinten hoznának meg. Az Európai Ügyészség hatáskörét a tagállamok nemzeti jogszabályai, az uniós jog és az Európai Unió Alapjogi Chartája által biztosított, védelemhez való szilárd jogok ellensúlyoznák. 2013 végén még folytak a Tanácsban a tárgyalások.

³⁴ A részleteket lásd a következő weboldalon: http://ec.europa.eu/anti_fraud/about-us/legal-framework/memo_en.htm.

³⁵ Lásd még „A 325. cikk tagállami végrehajtása 2013-ban” című bizottsági szolgálati munkadokumentumot.

³⁶ COM(2012) 363 final.

³⁷ COM (2013) 532.

³⁸ Lásd a 4.1.2. szakaszt

4.1.4. A korrupció elleni uniós küzdelem

A Bizottság 2011-ben átfogó uniós korrupció elleni politikát terjesztett elő³⁹ és számos szakpolitikai területen szorgalmazta, hogy a korrupció témája nagyobb hangsúlyt kapjon. Különös figyelmet szentelt a szorosabb együttműködésnek, a bűncselekményből származó vagyoni eszközök elkobzására vonatkozó korszerűsített szabályoknak, a felülvizsgált közbeszerzési jogszabályoknak, a bűnügyi statisztikák javításának, valamint a feltételek szigorúbb alkalmazásának az együttműködési és a fejlesztési politikák terén.

A Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy két évente uniós korrupcióellenes jelentést tesz közzé. Az első jelentést 2014 februárjában fogadták el⁴⁰. A jelentés arra irányul, hogy fokozza a korrupció elleni intézkedéseket az EU-ban, és megerősítse a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat. Ezenkívül feltérképezi az uniós tendenciákat, ösztönzi a bevált gyakorlatok megosztását és előkészíti a terepet a jövőbeni uniós szakpolitikai intézkedések számára. Az OLAF 2013-ban közzétett „Mennyibe kerül a korrupció a közbeszerzésben?” című tanulmányát kiegészítő első jelentés fő témája a közbeszerzéseket érintő korrupció⁴¹.

4.1.5. Csalás elleni politika a vámügyben

4.1.5.1. Kölcsönös közigazgatási segítségnyújtás – az 515/97/EK rendelet módosítására irányuló javaslat

A Bizottság 2013. november 25-én az 515/97/EK rendelet módosítására irányuló javaslatot⁴² fogadott el. A javaslat célja, hogy az adatok rendelkezésre állásának javításával, a kettős adatvédelmi felügyelet terén jelentkező hatékonysági problémák kezelésével, a tagállami bírósági eljárások során a bizonyítékok elfogadhatóságának biztosításával, valamint a bizalmas adatkezelés javításával elősegítse a vámcsalások felderítését és az ellenük folytatott küzdelmet.

Az Európai Parlament ezzel kapcsolatban 2014 áprilisában állásfoglalást⁴³ fogadott el. A Tanácsban még folynak a tárgyalások.

4.1.5.2. Közös vámügyi műveletek

A közös vámügyi műveletek olyan összehangolt és célzott operatív intézkedések, amelyeket a tagállamok, valamint harmadik országok vámhatóságai az áruk határokon átnyúló illegális kereskedelme elleni küzdelem jegyében korlátozott időtartamon belül hajtanak végre.

Az EU vámhatóságai és a Bizottság közötti kölcsönös segítségnyújtás keretében az OLAF a közös vámügyi műveletek végrehajtásához informatikai platformot, informatikai alkalmazásokat és irányítóhelyiséget biztosít a tagállamok számára. 2013-ban az OLAF az alábbi közös vámügyi műveleteket támogatta vagy működött közre azok szervezésében:

³⁹ A Bizottság 2011. június 6-i közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a korrupció elleni uniós küzdelemről – COM(2011) 308 végleges.

⁴⁰ COM(2014) 38 final, 2014.2.3.

⁴¹ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/anti-fraud-policy/research-and-studies/pwc_olaf_study_en.pdf

⁴² COM (2013) 796.

⁴³ A7-2041/2014.

HELIOS közös vámügyi művelet⁴⁴: A művelet célja a magas adótartalmú árukkal és illegális kábítószerekkel és/vagy egyéb tiltott/érzékeny árukkal folytatott jogellenes tengeri tevékenységek⁴⁵ elleni küzdelem volt.

HALYARD közös vámügyi művelet⁴⁶: A művelet célja olyan jachtok és egyéb hajók⁴⁷ azonosítása, helyének meghatározása, feltartóztatása és ellenőrzésének megerősítése, amelyek esetében fennáll a gyanú, hogy illegális kábítószereket és/vagy egyéb tiltott/érzékeny árukat (többek között cigarettát) szállítanak. Az Egyesült Királyságban a vámhatóságok 124 kg kokaint foglaltak le.

WAREHOUSE közös vámügyi művelet⁴⁸: A művelet azokra a tranzit jövedéki termékekre és a 42-es eljáraskóddal végzett vámeljárási keretében behozott jövedéki termékekre irányult, amelyeket a jövedékiadó- és héafizetési kötelezettség felfüggesztése alatt a jövedéktermék-szállítási és felügyeleti rendszerben tartanak nyilván. Ez volt az első olyan közös vámügyi művelet, amelyben a vámhatóságok európai szinten az egész folyamatban részt vettek. A művelet eredményeként csaknem 45 millió csempészett cigarettát, közel 140 000 liter dízelolajat és mintegy 14 000 liter vodkát foglaltak le, és a vámfizetés elmulasztása miatti vámkiesés becsült összege 9 millió EUR volt.

ROMOLUK közös vámügyi művelet⁴⁹: A művelet a cigaretta- és alkoholcsempészetre irányult. A művelet révén megkezdődött az ügynökségek közötti együttműködés megerősítése is⁵⁰. A határőrökkel és a Frontexszel történő együttműködés eredményeként a mobil ellenőrző csoportok révén több árut foglaltak le a zöld határon és belföldön. Mintegy 23 millió csempészett cigarettát foglaltak le, amellyel hozzávetőleg 4,6 millió EUR összegű vám- és egyéb adókiesést előztek meg az EU-ban.

Az OLAF a közös vámügyi műveletek mellett támogatta a PCA DISMANTLE elnevezésű projektet⁵¹, amelyet 2013 folyamán hajtottak végre.

⁴⁴ Olasz, spanyol és francia vámigazgatási szervek részvételével zajló regionális tengeri közös vámügyi művelet.

⁴⁵ A műveletet a Földközi-tenger nyugati térségében Gibraltár és Szicília között hajtották végre.

⁴⁶ Regionális tengerfelügyeleti közös vámügyi művelet, amely a következő országok részvételével zajlott: Belgium, Franciaország, Írország, Hollandia, Portugália, Spanyolország, Németország és az Egyesült Királyság (beleértve Gibraltárt, Guernsey-t, Jersey-t és a Man-szigetet).

⁴⁷ Dél-Amerikából, a Karib-térségből, valamint Nyugat- és Észak-Afrikából az európai térségbe közlekedő hajók.

⁴⁸ Ezt a 28 tagállam mindegyikének részvételével zajlott közös vámügyi műveletet az OLAF és Litvánia közösen szervezte meg.

⁴⁹ Ezt a román-moldovai és román-ukrán határon végrehajtott regionális közös vámügyi műveletet az OLAF és Románia közösen szervezte meg.

⁵⁰ A műveletben a FRONTEX, az EUROPOL és az EUBAM vett részt.

⁵¹ A PCA (Priority Control Area – kiemelt ellenőrzési terület)–DISMANTLE projektet az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság az OLAF-fal történő szoros együttműködés keretében és az OLAF támogatásával hozta létre. A projekt a cigaretta- és alkoholcsempészet, valamint ezen termékek egyes azonosított harmadik országokból való, a keleti határon történő eltérítésének kockázatával foglalkozott. Ezenkívül a tagállamok szakértői által meghatározott, tranzit- és jövedéki termékeket érintő konkrét kockázatokat is érintett. A projektet 2013. február 1. és 2013. december 31. között hajtották végre. A műveletet a Vámkódexbizottság (Vámellenőrzés és kockázatkezelés szekció) hagyta jóvá és a Vámkódexen alapult.

4.1.5.3. Alulértékelési kezdeményezés

A vámügyek területén az alulértékeléssel elkövetett csalás azt jelenti, hogy az Unióba történő behozatalkor hamis áruértéket tüntetnek fel azért, hogy a vám teljes összegének megfizetését elkerüljék. Az ilyen csalás mind az EU költségvetését, mind a nemzeti adóbevételeket közvetlenül érinti és hozzájárul a kereskedelem torzulásához, ami azokat a tagállamokat sújtja, amelyek a bevallott vámérték tekintetében szigorúbb ellenőrzéseket végeznek.

Az OLAF több tagállammal együtt egy kezdeményezést indított el annak érdekében, hogy ezt az állandó és összetett jelenséget kezelje, elősegítse a koordinációt/együttműködést és egyúttal az EU pénzügyi érdekeit is védje. A kezdeményezés a kereskedelmi forgalom elemzésén alapul és az a célja, hogy felderítse a gyanús gyakorlatokat, meghatározza a kockázatalapú ellenőrzések konkrét célpontjait, összehangolja az ellenőrzési stratégiákat és végül nyomozások és büntetőeljárások lefolytatásához vezessen.

A műveleti szakasz 2014-ben kezdődik meg.

4.1.5.4. A Csalás Elleni Információs Rendszer (AFIS)

Az AFIS fő célja a partnerekkel folytatott együttműködés javítása az EU vámjogszabályainak helyes alkalmazása érdekében. A tagállamok az AFIS-t a csalási esetek és szabálytalanságok bejelentésére használják. 2013 végére az AFIS 8 642 nyilvántartott végfelhasználóval rendelkezett 1 670 tagállami szolgálat, harmadik országok, nemzetközi szervezetek, a Bizottság és egyéb uniós intézmények részéről.

2013-ban az AFIS-felhasználók 10 978 MAB mail⁵² üzenetet váltottak. Összesen 8 598 esetet tettek közzé az AFIS kölcsönös segítségnyújtási adatbázisaiban és moduljaiban⁵³. A tranzitinformációs adatbázisba (ATIS) hétmillió új tranzitszállítmányról érkezett információ, ami összesen 35 millió árumozgást jelent. A szabálytalanságkezelő rendszerbe (IMS) a tagállamoktól és a tagjelölt országoktól 23 282 új bejelentés érkezett szabálytalanságokról (9 998 bejelentés új esetekhez kapcsolódott, míg 12 740 bejelentés a meglévő esetek adatainak frissítése). A rendszerben 2013 végén összesen 174 000 bejelentést tartottak nyilván. 2013-ban összesen négy közös vámügyi műveletet hajtottak végre – ezek közül hármat regionális, egyet pedig uniós szinten – az AFIS rendszer virtuális műveleti koordinációs egységének mint kommunikációs eszköznek a felhasználásával.

4.1.6. A héacsalás elleni küzdelem

A hagyományos módszerekkel meg nem szüntethető súlyos és hirtelen csalási esetek kezelésére szolgáló gyorsreagálási mechanizmus bevezetése érdekében 2013-ban sor került a 2013/42/EU irányelv⁵⁴ elfogadására. Ezenkívül bővült a fordított adózás alkalmazási köre.⁵⁵ A Tanácshoz két ajánlás érkezett, melyeket jelenleg vitatnak

⁵² Az AFIS biztonságos üzenetküldő szolgáltatása.

⁵³ Ebből 1 779 esetet (kizárólag nem személyes adatokat) a tagállamok kérésére a Vámigazgatások Világszervezetéhez továbbítottak.

⁵⁴ HL L 201., 2013.7.26., 1. o.

⁵⁵ 2013/43/EU irányelv.

meg. Az ajánlások lehetővé tennék a hea területén folytatandó közigazgatási együttműködésre vonatkozó uniós megállapodásról szóló tárgyalások megkezdését Oroszországgal és Norvégiával. Az Eurofisc hálózat maradéktalanul működik és jelenleg keresik a tevékenysége megerősítésének új módjait, többek között egy határokon átnyúló új kockázatelemzési projekt elindítását. A héabevétel-kiesésről szóló, 2013-ban közzétett kétéves tanulmány⁵⁶ lehetővé teszi a héacsatlások terén tapasztalható legújabb tendenciák jobb megértését.

4.1.7. *Csalás elleni rendelkezések a nemzetközi megállapodásokban*

Az EU pénzügyi érdekeinek védelme, a szabálysértések elleni küzdelem, valamint a vámjogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében az EU nemzetközi megállapodásai rendelkezéseket tartalmaznak a vámügyekben történő kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásról, valamint intézkedéseket a preferenciális elbánás végrehajtására.

2013-ban 46 megállapodás volt hatályban, ideértve a 69 harmadik országot érintő kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezéseket, valamint 51 további országgal kétoldalú vagy regionális tárgyalások voltak folyamatban. Az EU és Peru, Kolumbia, valamint a közép-amerikai régió között létrejött, szabadkereskedelmi rendelkezéseket tartalmazó megállapodások 2013-ban léptek működésbe. Az EU ilyen megállapodásokat Szingapúrral, Moldovával és Grúziával is kezdeményezett. Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy az Európai Unió Tanácsa 2013-ban jóváhagyta az EU 25 tengerentúli országát és területét érintő tengerentúli társulási határozatot⁵⁷, amely most először preferenciális elbánás végrehajtására vonatkozó intézkedéseket is tartalmaz.

4.1.8. *A dohánytermékek illegális kereskedelme elleni küzdelem*

4.1.8.1. A „Határozottabb fellépés a cigarettacsempészet és a dohánytermékek illegális kereskedelmének egyéb formái ellen” című közlemény

2013 júniusában átfogó uniós stratégia és egy cselekvési terv elfogadására került sor⁵⁸. A közlemény az Unió keleti határain alkalmazott csempészet elleni politikára épít és intézkedéseket javasol a csempészett dohánytermékek főbb forrásaival és átrakodási országaival folytatott együttműködés megerősítésére, valamint a dohánytermékek szállítói láncának biztonságosabbá tételére, például a nyomon követésre⁵⁹ és a felderítésre⁶⁰. A Bizottság intézkedéseket javasolt célzott vámügyi műveletek megszervezésére és a bűnüldözési képesség fejlesztésére, amelyet összehangoltabb finanszírozással, technikai segítségnyújtással és képzéssel, valamint a bevált gyakorlatok cseréjével kellene megvalósítani. Figyelmet fordít a korrupció problémájának kezelésére, a jövedéki termékekre vonatkozó jogszabályokban meglévő hiányosságok és joghézagok teremtette ösztönzők csökkentésére, a szankciók megerősítésére és a nyilvánosság figyelmének felhívására az illegális cigarettákkal összefüggő kockázatokat illetően. A 2013-ra tervezett fellépések többségét sikerült megvalósítani és a cselekvési terv végrehajtása 2014-ben is folytatódik.

⁵⁶ 2013. szeptember 19.

⁵⁷ (2013/755/EU), HL L 344., 2013.12.19., 1. o.

⁵⁸ COM(2013) 324 final, 2013.6.6.

⁵⁹ Az árumozgások nyomon követése.

⁶⁰ Annak megállapítása, hogy a termék mely ponton lépett ki a legális szállítói láncból.

4.1.8.2. Az Egészségügyi Világszervezet keretegyezménye a dohányzás visszaszorításáról – A dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló jegyzőkönyv

A dohányzás visszaszorításáról szóló keretegyezményhez csatolt jegyzőkönyvet (FCTC-jegyzőkönyv)⁶¹ 2013-ban⁶² 54 fél írta alá, többek között az EU is, és a jegyzőkönyv akkor lép hatályba, ha azt a szükséges 40 ország ratifikálja. Az EU és tagállamai jelenleg a jegyzőkönyv megkötését és az erre vonatkozó határozat elfogadását készítik elő.

A jegyzőkönyv célja, hogy különböző intézkedések bevezetésével felvegye a küzdelmet a dohánytermékek illegális kereskedelme ellen. Ilyen intézkedés többek között valamennyi dohánygyártó számára olyan kötelezettség előírása, miszerint rögzíteniük kell minden olyan információt, amely lehetővé teszi a termékeikkel kapcsolatos árukövetést és nyomon követést, a tisztviselők hozzáférését ezekhez az információkhoz, valamint ezen információk kérésre történő továbbítását egy globális információcseréért felelős kapcsolattartó ponthoz. A jegyzőkönyv szerint ezenkívül szabályozni kellene a gyártók és a dohánytermékek behozatalával és kivitelével foglalkozó személyek engedélyezését, valamint átvilágítási kötelezettséget kellene előírni a gyártók számára, amelynek értelmében a gyártóknak vizsgálniuk kell, hogy az ügyfeleik betartják-e az alkalmazandó jogszabályokat és rendelkezéseket. A szállítói lánc ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket a jogsértésekre, a bűnüldözés terén folytatott együttműködésre, a kölcsönös közigazgatási és jogi segítségnyújtásra, valamint a kiadatásra és a nemzetközi együttműködésre vonatkozó rendelkezések egészítik ki.

A Bizottság az FCTC-jegyzőkönyv és annak globális szintű ratifikálása tekintetében teljes mértékben elkötelezett.

4.1.8.3. Az Európai Unió, a tagállamok és négy cigarettagyártó közötti együttműködési megállapodások

Az Európai Unió, a tagállamok és négy cigarettagyártó kötelező érvényű megállapodásokat kötött.⁶³ A Philip Morris International-lel 2004-ben, a Japan Tobacco-val 2007-ben, a British American Tobacco-val és az Imperial Tobacco Limited-del pedig 2010-ben jött létre a megállapodás. Az együttműködési megállapodásokhoz Svédország kivételével valamennyi uniós tagállam csatlakozott. Svédország a British American Tobacco-val⁶⁴ és az Imperial Tobacco Limited-del még nem kötötte meg a megállapodást. Az együttműködési megállapodásokhoz Horvátország is csatlakozott⁶⁵. Az OLAF ellenőrzi a megállapodások végrehajtását, ami arra is kiterjed, hogy vizsgálja a termékek globális szintű árukövetésére és nyomon követésére vonatkozó szabályok betartását annak érdekében, hogy megelőzze a termékek illegális piacra kerülését.

⁶¹ 2013. december 20.

⁶² Az FCTC-jegyzőkönyv az Egészségügyi Világszervezet dohányzás visszaszorításáról szóló keretegyezményéhez csatolt nemzetközi szerződés.

⁶³ Philip Morris International (PMI), Japan Tobacco (JTI), British American Tobacco (BAT) és Imperial Tobacco Limited (ITL).

⁶⁴ A megállapodások szövege a következő weboldalon található:
http://ec.europa.eu/anti_fraud/investigations/eu-revenue/cigarette_smuggling_en.htm.

⁶⁵ Lásd még az OLAF 2013. évi jelentését.

4.1.9. Közbeszerzési szabályok

A közbeszerzés a csalás és a korrupció „melegágya”. A 2014 elején közzétett első uniós korrupcióellenes jelentésben ennek a problémának külön fejezetet szenteltek⁶⁶. Az uniós közbeszerzési szabályok hozzájárulnak a korrupció megelőzéséhez, felderítéséhez és visszaszorításához. A közbeszerzésre és a koncessziós szerződésekre vonatkozó új irányelvek⁶⁷ fokozzák az átláthatóságot, például azáltal, hogy kötelezővé teszik az elektronikus közbeszerzést, szabályozzák a koncessziós szerződéseket és nagyobb figyelmet fordítanak a korrupció tekintetében több veszélyforrást jelentő, odaítélés utáni szakaszra. Megerősítik a korrupció elleni célkitűzést, például azáltal, hogy meghatározzák az összeférhetetlenséget, kibővítik az ajánlattevők összejátszása és az ajánlatkérő jogtalan befolyásolása miatti kizárás okait, valamint bevezetik a nyomon követési és jelentéstételi kötelezettséget annak érdekében, hogy megakadályozzák a közbeszerzési csalások és egyéb súlyos szabálytalanságok elkövetését.

4.1.10. Az euró és más valuták hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről szóló irányelvjavaslat

A Bizottság 2013-ban az euró és más valuták hamisítás elleni, büntetőjogi intézkedések általi védelmének javítása érdekében irányelvjavaslatot⁶⁸ terjesztett elő. A 2014/62/EU irányelv⁶⁹ elfogadására 2014 első felében került sor⁷⁰.

Az irányelv az euró bevezetésével kapcsolatos pénzhamisítás elleni büntetőjogi és egyéb szankciókkal megvalósuló védelem megerősítéséről szóló 2000/383/IB tanácsi kerethatározatra épít és a helyébe lép. Megtartja a kerethatározat rendelkezéseit és a következő új rendelkezéseket vezeti be:

- hatékony nyomozati eszközök, például a szervezett bűnözés és egyéb súlyos esetek felderítése során alkalmazott eszközök rendelkezésre bocsátása valuták hamisítása esetén;
- közös maximális büntetések alkalmazása a legsúlyosabb hamisítási bűncselekmények esetén, ideértve a hamis pénz előállítását esetén kiszabható legalább nyolc év, terjesztés esetén pedig öt év szabadságvesztést;
- a lefoglalt hamis euróbankjegyek nemzeti bankjegyszakértői központhoz és nemzeti érmeszakértői központhoz történő továbbítása elemzés és azonosítás céljából a folyamatban lévő bírósági eljárás során annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a forgalomban lévő további hamis euróbankjegyek felderítését; és

⁶⁶ Lásd még a 4.1.4. szakaszt.

⁶⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/23/EU irányelve (2014. február 26.) a koncessziós szerződésekről, az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, valamint az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

⁶⁸ COM(2013) 42 final.

⁶⁹ HL L 151., 2014.5.21., 1. o.

⁷⁰ A Tanács 2013 októberében általános megközelítést fogadott el, az Európai Parlament pedig 2013 decemberében fogadta el a véleményét.

- az elkövetett hamisítási bűncselekmények és az elítélt személyek számáról a Bizottsághoz két évente benyújtandó jelentésre vonatkozó kötelezettség.

4.1.11. *A Bizottság csalás elleni stratégiája*

A Bizottság 2011 júniusában elfogadott csalás elleni stratégiájának⁷¹ címzettjei elsősorban a bizottsági szolgálatok. A stratégiát végrehajtották és a Bizottságnak ebben az évben jelentést kell készítenie a végrehajtásról.

Összegezve a 2013-ban megvalósítandó három kiemelt intézkedés⁷² végrehajtása megtörtént:

- a 2014–2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keret alapján megvalósítandó finanszírozási programok új jogi kerete csalás elleni rendelkezésekkel egészült ki;
- egy kivételével minden bizottsági szolgálat olyan csalás elleni stratégiát dolgozott ki, amelyben ágazatspecifikus csalás elleni intézkedéseket javasol. Egy bizottsági szolgálat még dolgozik a stratégián, de azt hamarosan véglegesíti;
- a közbeszerzési irányelvek a csalások megelőzését, felderítését és orvoslását szolgáló intézkedések beillesztése érdekében felülvizsgálat alá kerültek⁷³.

4.1.12. *Az Hercule és a Periklész program*

4.1.12.1. Az Hercule II és a Periklész program végrehajtása

Az Hercule II program (2007–2013) az EU-val szembeni csalás elleni küzdelem jegyében 2013-ban is támogatta a vámhatóságok és bűnüldöző hatóságok operatív és nyomozati kapacitásainak megerősítésére irányuló tevékenységeket. A program segítségnyújtás (7 millió EUR), képzési tevékenység, többek között két digitális igazságügyi képzés (3 millió EUR), jogi képzés és tanulmányok (0,7 millió EUR), valamint a tagállami hatóságok számára hozzáférhetővé tett adatok és információk vásárlásához nyújtott informatikai segítség (3,3 millió EUR) céljára biztosított támogatást. A kedvezményezettek arról számoltak be, hogy a program keretében vásárolt eszközök segítségével jelentős eredményeket értek el, különösen a cigarettacsempészet elleni küzdelem és az EU pénzügyi érdekei ellen elkövetett korrupció területén.

2013-ban az euróbankjegyek csalással és hamisítással szembeni védelmére irányuló Periklész program keretében a Bizottság (OLAF) 13 tevékenységben vett részt, köztük konferenciákon, szemináriumokon és a munkatársak számára szervezett csereprogramokban, amelyeket a tagállamok és/vagy a Bizottság (OLAF) szerveztek. Az említett rendezvények kifejezetten a hálózatépítésre és a veszélyeztetett területeken folytatott regionális együttműködésre, valamint az euró hamisítás elleni védelmével foglalkozó különböző szakmai területek közötti együttműködésre

⁷¹ COM(2011) 376 final.

⁷² Lásd a csalás elleni stratégia végrehajtásáról szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumot.

⁷³ Lásd a 4.1.9. szakaszt.

helyezték a hangsúlyt. 2013 végén a Periklész program 1 millió EUR értékű költségvetésének 95,42 %-át kötötték le.

4.1.12.2. Többéves pénzügyi keret 2014–2020

Az Hercule III programmal kapcsolatos javaslatról⁷⁴ folytatott egyeztetések a 2013 novemberében kötött politikai megállapodással és a 250/2014/EU rendelet⁷⁵ elfogadásával sikeresen lezárultak. A „Periklész 2020 program”⁷⁶ tekintetében az euro pénzhamisítás elleni védelmét szolgáló csere-, segítségnyújtási és képzési program létrehozásáról szóló 331/2014/EU rendelet⁷⁷ 2014. március 11-én fogadták el, a 331/2014/EU rendelet alkalmazásának az euróövezeten kívüli tagállamokra való kiterjesztéséről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot pedig várhatóan 2014 végén fogadják el.

4.2. A csalások megelőzésének koordinációjával foglalkozó tanácsadó bizottság (COCOLAF)

A tagállamok az EUMSZ 325. cikke szerint folytatták a csalásmegelőzésért felelős hatóságaik közötti szoros és rendszeres együttműködést. A Bizottság, többek között a csalások megelőzésének koordinációjával foglalkozó tanácsadó bizottság (COCOLAF)⁷⁸ támogatta ezt az együttműködést. A COCOLAF, melynek üléseit az OLAF szervezi, a tagállamok tevékenységeinek összehangolására szolgáló egyik legfontosabb fórum.

A COCOLAF 2013-ban kétszer ülésezett és a csalás elleni küzdelem terén indított jogalkotási és szakpolitikai kezdeményezések, például az EU pénzügyi érdekeinek védelmére irányuló büntetőjogi kezdeményezések, valamint az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó kezdeményezés fő fejleményeivel kapcsolatban az OLAF-fal egyeztetett.

A COCOLAF megosztotta véleményét az új OLAF-rendelet végrehajtásáról⁷⁹, különösen arról, hogy a hatékony együttműködés és az információcsere elősegítése érdekében minden tagállamban ki kell jelölni egy csalás elleni koordinációs szolgálatot. Az OLAF a csalás elleni koordinációs szolgálatok kijelölésével kapcsolatban tanácsadást biztosított a tagállamoknak.

A COCOLAF szakértői csoportjait az általános működés javítása érdekében átszervezték.

4.3. Az Európai Parlament 2013. július 3-i állásfoglalása az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – 2011. évi éves jelentés

Az állásfoglalás⁸⁰ üdvözölte az OLAF cigarettacsempészetéről szóló cselekvési terv végrehajtásával kapcsolatban végzett munkáját⁸¹ és a dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló jegyzőkönyvet.

⁷⁴ COM(2011) 914 final.

⁷⁵ HL L 84., 2014.3.20., 6. o.

⁷⁶ COM(2011) 913 final.

⁷⁷ HL L 103., 2014.4.5., 1. o.

⁷⁸ A 2005. február 25-én módosított, 1994. február 23-i 94/140/EK bizottsági határozat alapján jött létre.

⁷⁹ Lásd a 4.1.1. szakaszt.

⁸⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0318+0+DOC+XML+V0//HU>.

Körvonalazódtak az Európai Ügyészség létrehozásáról, valamint az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló bizottsági javaslatok. Az említett kezdeményezések célja, hogy hozzájáruljanak a nyomozásokhoz, a büntetőeljárások lefolytatásához és a bűncselekmények, a szankciók és a bűncselekményekkel kapcsolatos határidők közös meghatározásának bevezetéséhez.

A csalás elleni rendszerek összehasonlíthatóságával kapcsolatos kérdések rendezése érdekében a jogi keret harmonizálására irányuló munka folyt. Szabványos értékelési kritériumok kidolgozása nem egyszerű feladat, mivel a „szabálytalanság” fogalmát a nemzeti rendelkezések szerint határozzák meg. Ez a csalások bejelentésére vonatkozó kötelezettség végrehajtásával kapcsolatos adatok összehasonlítása tekintetében is kihívást jelent.

A Bizottság támogatja az Európai Parlament azon ajánlását, miszerint a tagállamoknak meg kell könnyíteniük az adóhivatalok tisztviselői számára a vámügyi adatokhoz való hozzáférést.

A Parlament által a mezőgazdasági ágazatban működő visszafizetési rendszerről folytatott egyeztetések során felvetett kérdésnek megfelelően új rendelkezéseket fogadott el a szabálytalan kifizetésekkel kapcsolatban.

Az OLAF és a Felügyelő Bizottsága 2012 szeptemberében átmeneti munkamegállapodást kötött. Az állandó munkamegállapodás megkötésére 2014 januárjában került sor. A Felügyelő Bizottság szerepét a 2013. október 1-jén hatályba lépett új OLAF-rendelet egyértelműen meghatározta.

A Bizottság értékeli a Parlament támogatását a harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel kötendő igazgatási megállapodásokban érvényesítendő csalás elleni stratégiát illetően.

A Bizottság teljes mértékben egyetért a Parlamenttel a folyamatban lévő jogi eljárásokba való politikai beavatkozástól való tartózkodás és a titoktartás tiszteletben tartásának szükségességével kapcsolatban. Megjegyzi, hogy az OLAF Felügyelő Bizottsága szerint az alapvető jogok és az eljárási garanciák megsértésére nem került sor.

Az OLAF megjegyzi, hogy a vizsgálandó esetek kiválasztását illetően nem vezettek be küszöbértéket. A kiválasztás az OLAF vizsgálati gyakorlati prioritásain (IPP) alapult.

A Bizottság egyetért azzal, hogy a vámcsalásokra különös figyelmet kell fordítani, ugyanakkor nem osztja a Parlament azon véleményét, miszerint a vámügyekkel kapcsolatos csalási esetek többsége a korrupcióra vezethető vissza, mivel a vámügyekben lefolytatott OLAF-vizsgálatok kevesebb mint 1 %-ában merült fel korrupció gyanúja vagy állapítottak meg korrupciót.

A Bizottság nem ért egyet a Parlamenttel arra vonatkozóan, hogy a nemzeti nyilatkozatok terén 2011 óta nem történt előrelépés. A 2012. évi költségvetési rendelet részeként elfogadták a kötelező jelentéstételt a megosztott irányítás területén.

⁸¹ A „Barrel” művelet sikeres végrehajtásában 24 tagállam és számos külső szereplő működött együtt, amelynek köszönhetően 1,2 millió cigarettát foglaltak le.

A közbeszerzési szabályok egyszerűsítése nem volt olyan széles körű, ahogy a Parlament remélte. A Bizottság továbbra is ösztönzi és támogatja a tagállamokat az egyszerűsítésre irányuló munkájukban.

5. A TAGÁLLAMOK ÁLTAL HOZOTT INTÉZKEDÉSEK AZ EU PÉNZÜGYI ÉRDEKEIT ÉRINTŐ CSALÁSSAL ÉS MÁS JOGELLENES TEVÉKENYSÉGEKKEL SZEMBEN

5.1. Az EU pénzügyi érdekeit érintő csalás és egyéb szabálytalanságok elleni küzdelem jegyében hozott intézkedések

A tagállamok minden évben jelentést készítenek a Bizottság számára az EUMSZ 325. cikke alapján végrehajtott, az EU pénzügyi érdekeit érintő csalás és más jogellenes tevékenységek leküzdésére irányuló fontosabb intézkedésekről. A tagállamok az ilyen csalások megelőzésének és leküzdésének javítása érdekében 2013-ban különböző általános és konkrét rendelkezéseket vezettek be.

A tagállamok által önállóan vagy különböző csomagok⁸² részeként elfogadott jogalkotási intézkedések többsége a közbeszerzést érintette, és az intézkedéseket főleg pénzügyi bűncselekményekkel, összeférhetetlenséggel, korrupcióval, csalással és szervezett bűnözéssel kapcsolatos, horizontális vagy ágazati hatást kifejtő egyéb intézkedésekkel együtt fogadták el⁸³. Tíz tagállam vezetett be közbeszerzést érintő konkrét intézkedést vagy intézkedéseket a korrupció mérséklése, az átláthatóság megerősítése, valamint az irányítás, illetve az ellenőrzések és vizsgálatok hatékonyságának javítása érdekében⁸⁴. Ezek az intézkedések ágazati hatású operatív intézkedéseket is tartalmaztak⁸⁵.

Néhány tagállam⁸⁶ korrupcióval, pénzügyi bűncselekményekkel (többek között pénzmosással) és szervezett bűnözéssel kapcsolatos különálló általános intézkedések végrehajtásáról is beszámolt. A Cseh Köztársaság és Görögország a korrupció elleni nemzeti stratégiája keretében vezetett be korrupció elleni intézkedéseket.

A tagállamok többsége⁸⁷ arról számolt be, hogy olyan közigazgatási intézkedéseket vezet be, amelyek általában a pénzügyi ellenőrzéseket és vizsgálatokat végző irányító hatóságok, ügynökségek vagy szervek által végzett, fokozott nyomon követéssel és dokumentumalapú ellenőrzésekkel kapcsolatosak. Ez magában foglalja új iránymutatások, utasítások és kézikönyvek elfogadását.

⁸² Jogalkotási, közigazgatási, szervezeti vagy operatív intézkedések.

⁸³ Közbeszerzést érintő önálló jogalkotási intézkedést Bulgária, a Cseh Köztársaság, Litvánia, Málta, Spanyolország, Románia és Svédország, (jogalkotási, közigazgatási, szervezeti vagy operatív intézkedéseket tartalmazó) intézkedéscsomagot pedig Észtország és Görögország fogadott el.

⁸⁴ Németország, Görögország, Olaszország, Ciprus, Lettország, Magyarország, Málta, Románia, Szlovénia és az Egyesült Királyság.

⁸⁵ Németország, Ciprus, Lettország, Magyarország, Szlovénia és az Egyesült Királyság.

⁸⁶ Belgium, Bulgária, Dánia, Ciprus, Lettország, Málta, Lengyelország, Románia és Finnország.

⁸⁷ Belgium, Dánia, Németország, Észtország, Írország, Görögország, Franciaország, Horvátország, Olaszország, Lettország, Luxemburg, Hollandia, Románia, Szlovénia, Szlovákia, Finnország és az Egyesült Királyság.

A tagállamok által elfogadott szervezeti intézkedések főleg a meglévő szervek átszervezésére, valamint hatáskörük módosítására, az ügynökségek közötti együttműködésre⁸⁸, valamint az általános és a csalásokkal kapcsolatos éberségről szóló képzésekre vonatkoztak⁸⁹.

Számos tagállam vezetett be olyan operatív intézkedéseket, amelyek főként új informatikai eszközök beszerzésére vagy a meglévő eszközök korszerűsítésére, internetes bejelentési rendszerekre és forróvonalakra⁹⁰, valamint a kockázati mutatók megerősítésére és az ellenőrzések fokozására irányultak⁹¹. Négy tagállam számolt be arról, hogy megerősítette a bűnüldöző és bírói hatóságokkal folytatott együttműködést⁹².

5.2. Az új OLAF-rendelet csalás elleni koordinációs szolgálat kijelöléséről szóló 3. cikke (4) bekezdésének végrehajtása

A 2013-as kérdőív konkrét témája az új OLAF-rendelet⁹³ 3. cikke (4) bekezdésének végrehajtása, amely előírja a tagállamok számára, hogy jelöljenek ki egy csalás elleni koordinációs szolgálatot, amely elősegíti az OLAF-fal való hatékony együttműködést és információcserét, ideértve az operatív jellegű információk cseréjét is.

A csalás elleni koordinációs szolgálat feladata lehet az Unió pénzügyi érdekeinek védelmével kapcsolatos valamennyi nemzeti jogalkotási, közigazgatási és vizsgálati kötelezettség és tevékenység összehangolása, ezenkívül biztosítania kell az OLAF-fal és más tagállamokkal való együttműködést. Amennyiben egy csalás elleni koordinációs szolgálat (közigazgatási vagy bűnügyi) nyomozati jogkörrel is rendelkezik, úgy hatékonyan kiegészítheti és támogathatja az OLAF által az egyes tagállamokban folytatott vizsgálatokat (helyszíni ellenőrzéseket).

Eddig 23 tagállam⁹⁴ jelölt ki csalás elleni koordinációs szolgálatot⁹⁵. Ide tartozik a 2004-et követően csatlakozott összes tagállam, valamint Belgium, Dánia, Görögország, Franciaország, Olaszország, Hollandia, Ausztria, Portugália, Finnország és az Egyesült Királyság⁹⁶.

Az a fennmaradó négy tagállam, amely a csalás elleni koordinációs szolgálatát eddig még nem jelölte ki hivatalosan, arról számolt be, hogy az eljárás folyamatban van⁹⁷ és várhatóan 2014 vége előtt vagy két éven belül lezárul⁹⁸. Németország úgy nyilatkozott, hogy az OLAF-fal kapcsolatos ügyeket nemzeti szinten továbbra is a Szövetségi Pénzügyminisztérium⁹⁹ fogja koordinálni.

⁸⁸ Görögország, Spanyolország, Franciaország, Luxemburg, Magyarország, Lengyelország, Portugália és Románia.

⁸⁹ Görögország, Spanyolország, Olaszország, Lettország és az Egyesült Királyság.

⁹⁰ Bulgária, Észtország, Írország, Görögország, Luxemburg, Magyarország, Románia és Szlovénia.

⁹¹ Bulgária, Írország, Görögország, Lengyelország és Szlovénia.

⁹² Franciaország, Litvánia, Málta és Románia.

⁹³ A 883/2013/EU, Euratom rendelet 3. cikkének (4) bekezdése.

⁹⁴ Dánia, Görögország, Ausztria, Portugália és az Egyesült Királyság 2014-ben jelölte ki a csalás elleni koordinációs szolgálatát.

⁹⁵ 2014 júniusáig.

⁹⁶ Finnország köztes megoldásról számolt be.

⁹⁷ Írország, Spanyolország, Luxemburg és Svédország.

⁹⁸ Spanyolország.

⁹⁹ EA6. számú hivatal.

Valamennyi kijelölt csalás elleni koordinációs szolgálatot koordinációs feladatokkal bízták meg, amelyek Bulgáriában, a Cseh Köztársaságban, Észtországban, Horvátországban, Cipruson, Olaszországban, Litvániában, Magyarországon, Máltán, Romániában, Szlovéniában, Szlovákiában és Portugáliában különösen tág felelősségi köröket jelentenek.

A csalás elleni koordinációs szolgálat nyolc tagállamban¹⁰⁰ bizonyos nyomozati jogköröket is kapott. Ciprus, Románia, Portugália és Málta e téren kiterjedt hatáskörökről számolt be. Ciprus, Litvánia és Románia csalás elleni koordinációs szolgálatát a bünyügyi nyomozások területén ruházta fel nyomozati jogkörrel.

Bulgáriában, a Cseh Köztársaságban, Észtországban, Horvátországban, Lettországban, Máltán, Romániában és Szlovéniában a csalás elleni koordinációs szolgálat és a bírói hatóságok együttműködési megállapodást kötöttek. Belgiumban, Franciaországban, Olaszországban, Cipruson, Litvániában, Magyarországon, Hollandiában, Lengyelországban, Portugáliában és Finnországban a csalás elleni koordinációs szolgálat és a bírói hatóságok esetenként működnek együtt.

A csalás elleni koordinációs szolgálat az OLAF által folytatott vizsgálatokban kapcsolattartó pontként működik Belgiumban, Bulgáriában, Cipruson, Litvániában, Máltán, Portugáliában, Romániában és Szlovákiában. Németország megerősítette az OLAF-fal kötött együttműködési megállapodását¹⁰¹.

A Bizottság körültekintően ellenőrizni fogja, hogy az egyes kijelölt csalás elleni koordinációs szolgálatok megfelelnek-e az új OLAF-rendelet 3. cikke (4) bekezdésében foglalt követelményeknek és biztosítják-e a hatékony és eredményes együttműködést az OLAF-fal.

5.3. A 2012-es ajánlások végrehajtása

Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2012. évi jelentésben a Bizottság számos ajánlást fogalmazott meg a tagállamok számára, különösen a következő témakörökkel kapcsolatban: a nemzeti csalás elleni koordinációs szolgálat kijelölése; a csalás esetén alkalmazandó megfelelő büntetőjogi szankciók szükségessége; a közbeszerzési irányelvek mihamarabbi elfogadása és a nemzeti jogba való átültetése; a csalárd szabálytalanságok bejelentésével kapcsolatos hiányosságok orvoslása; a magas kockázatot jelentő behozatalok ellenőrzésével kapcsolatos hatékony kockázatértékelési rendszerek szükségessége, valamint a többéves pénzügyi keretben szereplő finanszírozási programokra vonatkozó csalásmegelőzési rendelkezések elfogadása és végrehajtása. Az ajánlások végrehajtása – amit a 2013. évi jelentéstétel során mutattak be – általában véve megfelelő volt, ám egyes bizottsági aggályok kezelése nem volt teljes körű.

A tagállamok többsége már kijelölt csalás elleni koordinációs szolgálatot, egyes tagállamokban ez még folyamatban van, egyeztetéseket folytatnak azzal kapcsolatban, hogy a szolgálat a közigazgatási rendszerükben hol helyezkedjen el, illetve vannak olyan tagállamok is, amelyek még egyáltalán nem tettek lépést a szolgálat létrehozása érdekében¹⁰².

¹⁰⁰ Belgium, Bulgária, Ciprus, Litvánia, Málta, Portugália, Románia és Szlovákia.

¹⁰¹ A megállapodást, amely kijelöli az OLAF kapcsolattartó pontját, 2008 áprilisában kötötték.

¹⁰² Lásd az 5.2. szakaszt.

Noha a tagállamok többsége elfogadott csalásra vonatkozó büntetőjogi jogszabályokat és azokat végre is hajtja, a nyomon követési jelentéseikből az derül ki, hogy a csalásra vonatkozó szankciókat és az elévülési időt Unió-szerte nem alkalmazzák következetesen.

Számos tagállam úgy nyilatkozott, hogy a közbeszerzési irányelvekben foglalt reformcsomagot annak elfogadása után elkötelezetten végrehajtja, és jelezte, hogy az irányelvek nemzeti jogba való átültetése folyamatban van.

A 2012. évi jelentés kifejezetten megemlíti, hogy három tagállam a kohéziós politika területén igen kevés szabálytalanságról tesz jelentést. Görögország felvázolta a belső eljárásaiban végrehajtott korszerűsítéseket és jelezte, hogy azok megtétele óta jelentős előrelépést ért el. Spanyolország a 2014–2020 közötti programozási időszakra vonatkozó kockázatelemzési mechanizmusok tekintetében egy integráltabb megközelítés alkalmazását vizsgálja. Franciaország kiemelte, hogy a Bizottság és a Számvevőszék által lefolytatott ellenőrzések során nem állapítottak meg csalás gyanús eseteket.

A tagállamok többsége úgy nyilatkozott, hogy a kohéziós politikát érintő ellenőrzések és felülvizsgálatok tervezésekor figyelembe veszi a jelentésben és az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumokban foglalt elemzéseket. Számos tagállam felvázolta a jelentésekben foglalt megállapítások eredményeként végrehajtott vagy tervezett változásokat¹⁰³.

A Bizottság felkérte a tagállamokat, hogy a vidékfejlesztési beruházási projektek terén kiemelt kockázatok kezelése érdekében fokozzák erőfeszítéseiket. Svédország arról számolt be, hogy miután az eljárások 2012. évi felülvizsgálata során „súlyos és nagyon súlyos hiányosságokat” állapítottak meg, a rendszerek fejlesztése és a kifizetések javítása tekintetében 2013-ban jelentős előrelépést sikerült elérni. Spanyolország felvázolta azokat a fejlesztéseket, amelyeket az ellenőrzési eljárásaival és az ellenőrök képzésével kapcsolatosan a bizottsági és számvevőszéki ajánlások nyomán hajtott végre. Szlovénia a jogsértésekről szóló 2013. évi jelentésében komoly hiányosságokat emelt ki, különösen a közbeszerzés területén. Arról is beszámolt, hogy az eljárások javítása érdekében szemináriumokat tartott.

A bevételeket és a magas kockázatot jelentő behozatalokra vonatkozó vámellenőrzéseket illetően szinte valamennyi tagállam arról számolt be, hogy megfelelő kockázatelemzési rendszereket működtet és 2012 óta e tekintetben nem történt változás.

A legtöbb esetben szervezett együttműködés folyik az irányító hatóságok és az illetékes családelleni szervek között. A család kockázatának elemzésére szolgáló specifikus informatikai eszközöket illetően Belgium jelezte arra vonatkozó szándékát, hogy a következő programozási időszakban az ARACHNE nevű kockázatértékelő eszközt kívánja használni. Dánia úgy nyilatkozott, hogy fontolóra veszi az ARACHNE alkalmazását a strukturális alapok terén és a mezőgazdaságban is igyekszik informatikai eszközöket használni.

A tagállamok többsége arról számolt be, hogy folynak az előkészületek a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret végrehajtására és a keret rendelkezéseinek való megfelelés tekintetében továbbra is elkötelezettek.

¹⁰³ Ciprus arról számolt be, hogy az említett dokumentumok figyelembevételére még nincs hivatalos eljárása, de jelezte szándékát, hogy ezen változtat. Szlovákia úgy véli, hogy ez az ajánlás nem világít rá olyan kockázati területekre, amelyekre az ellenőrzési hatóságának összpontosítania kellene.

6. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK

Mivel a jelenlegi Bizottság megbízatása lassan lejár, érdemes visszatekinteni az Unió pénzügyi érdekeinek védelme és a csalás elleni küzdelem terén az elmúlt öt évben indított legjelentősebb kezdeményezésekre és elért eredményekre.

6.1. Példátlan csalás elleni intézkedéscsomag

Példátlan jogi és közigazgatási intézkedésekre és javaslatok meghozatalára került sor, amelyek alapvetően befolyásolták azt, hogy a Bizottság és a tagállamok az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét hogyan valósítják meg.

6.1.1. Az út kezdete: a Bizottság csalás elleni stratégiája

A Bizottság 2011-ben elfogadta a többéves csalás elleni stratégiáját¹⁰⁴. Az eredetileg a bizottsági szolgálatoknak szánt stratégia kiemelkedő szerepet töltött be abban, hogy felhívja a figyelmet a csalásokra, valamint hogy a csalások felderítésének és megelőzésének kérdését előtérbe helyezze.

A stratégia eredményeként a bizottsági szolgálatok és az uniós ügynökségek csalás elleni ágazati stratégiákat fogadtak el. A 2014–2020 közötti időszakban megvalósítandó finanszírozási programok új jogi keretének csalás elleni rendelkezésekkel történő kiegészítése szintén jelentős eredménynek tekinthető¹⁰⁵.

A stratégia keretében végrehajtott intézkedések növelték a Bizottság és a nemzeti hatóságok tudatosságát és képességeit.

6.1.2. Az Európai Csalás Elleni Hivatal reformja

Az Európai Csalás Elleni Hivatal a vizsgálati eljárásai hatékonyságának növelése és az irányítás, valamint a szakpolitikai fellépések egyszerűsítése érdekében 2012-ben széles körű átszervezéseket hajtott végre.

A 883/2013/EU rendelet elfogadása korszerűbb jogi keretet biztosít, amely megerősíti az OLAF által lefolytatott vizsgálatokkal érintett személyek jogait és a csalás elleni koordinációs szolgálatok kijelölése révén javítja a tagállamokkal folytatott nélkülözhetetlen együttműködést.

1. ajánlás:

A Bizottság felkéri azt a négy tagállamot, amely még nem jelölt ki csalás elleni koordinációs szolgálatot, hogy ezt 2014 végéig tegye meg.

6.1.3. A közbeszerzéseket érintő csalások és korrupció elleni küzdelem jegyében hozott intézkedések

A közbeszerzés a csalás és a korrupció „melegágya”. A Bizottság 2012-ben megkezdte a meglévő szabályok korszerűsítését annak érdekében, hogy megerősítse

¹⁰⁴ Lásd a 4.1.11. szakaszt.

¹⁰⁵ Lásd a 6.1.5. szakaszt.

az átláthatóságot és a korrupció elleni célkitűzést. 2014 februárjában három irányelv elfogadására került sor¹⁰⁶.

Az OLAF 2013-ban egy tanulmányt tett közzé „Mennyibe kerül a korrupció a közbeszerzésben?” címmel, és 2014 februárjában sor került az első uniós korrupcióellenes jelentés elfogadására¹⁰⁷. Mindkét jelentés ajánlásokat is tartalmaz és kiemeli a bevált gyakorlatokat.

Ezenkívül a tagállamok számos jogalkotási és közigazgatási intézkedésről számoltak be, amelyek célja, hogy megerősítsék az ezen a területen végzett munkát.

2. ajánlás:

A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a korrupcióellenes jelentésekben foglalt ajánlásokat és az azokban kiemelt bevált gyakorlatokat.

6.1.4. Ágazati intézkedések: bevételek

A héacsolás elleni küzdelem megerősítése jegyében 2013-ban egy irányelv elfogadására került sor a súlyos és hirtelen héacsolások kezelésére szolgáló gyorsreagálási mechanizmus bevezetése érdekében. A 2010-ben létrehozott¹⁰⁸ Eurofisc hálózat négy munkaterület fokozatos kiépítésével és specifikus kockázatelemzési projektek elindításával 2011-ben kezdte meg az operatív munkát.

A dohánytermékek illegális kereskedelme elleni küzdelem lendületet vett. 2010-ben megkötötték a két legújabb együttműködési megállapodást a dohánygyártókkal. A Bizottság 2011-ben cselekvési tervet készített az EU keleti határa mentén zajló cigaretta- és alkoholcsempészet elleni küzdelem jegyében. A cigarettacsempészet és a dohánytermékek illegális kereskedelmének egyéb formái elleni küzdelem jegyében 2013 júniusában átfogó uniós stratégia és cselekvési terv elfogadására került sor. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) dohányzás visszaszorításáról szóló keretegyezményéhez (FCTC) csatolt, a dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolását célzó jegyzőkönyvet 2013 végén véglegesítették, és azt az Európai Unió is aláírta.

6.1.5. Ágazati intézkedések: kiadások

A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó finanszírozási programokat szabályozó legfontosabb rendelkezéseket 2013-ban elfogadták. Ezek első ízben tartalmazznak olyan konkrét követelményt, miszerint a nemzeti hatóságoknak a megállapított kockázatok figyelembevételével hatékony és arányos csalás elleni intézkedéseket kell bevezetniük.

A követelmények pontos teljesítését a Bizottság és a nemzeti ellenőrző hatóságok ellenőrzik. Ezenkívül a nemzeti hatóságok közreműködésével iránymutatások

¹⁰⁶ Lásd a 4.1.9. szakaszt.

¹⁰⁷ Lásd a 4.1.4. szakaszt.

¹⁰⁸ 904/2010/EU rendelet.

készültek a csalás jelentette kockázatok értékeléséről, valamint a hatékony és arányos csalás elleni intézkedésekről¹⁰⁹.

A tagállamoknak ezeket tiszteletben kell tartaniuk annak érdekében, hogy biztosítsák az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét a csalásokkal szemben.

3. ajánlás:

A Bizottság javasolja, hogy a tagállamok a jogi követelményeket az elfogadott iránymutatások szerint hajtsák végre.

6.1.6. Az előttünk álló feladatok

A Bizottság az elmúlt években három fő jogalkotási javaslatot terjesztett elő a társjogalkotóknak, amelyek jóváhagyásra várnak:

- (1) a csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelv;
- (2) az Európai Ügyészség létrehozására irányuló rendelet;
- (3) a vámügyekben történő kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásról szóló 515/97/EK rendelet módosítása.

Az említett javaslatok elfogadása kiegészíti és megerősíti a 2009–2013 közötti időszakban megalkotott jogi keretet. Megerősíti továbbá a csalás elleni küzdelmet és szorosabb koordinációt biztosít a tagállamokkal, illetve a tagállamok között.

4. ajánlás:

A Bizottság felkéri a társjogalkotókat, hogy az elkezdett jogalkotási munkát mielőbb fejezzék be és a függőben lévő javaslatokat fogadják el.

6.2. Operatív eredmények: eltérő ütem

Noha a jogalkotási környezet az elmúlt néhány évben jelentősen megváltozott, a jelentés 2.2. szakaszában ismertetett elemzésből az derül ki, hogy az említett intézkedések hatása korántsem olyan nyilvánvaló, ahogyan arra számítani lehetett.

Egyrészt a potenciálisan csalárd szabálytalanságok felderítésének és bejelentésének általános tendenciája az elmúlt öt évben lassú visszaesést mutat, noha úgy tűnik, hogy ez 2012 óta megfordult. Másrészt a nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma fokozatosan nőtt. A csökkenő tendencia a bevételi oldalon nyilvánvalóbb, mint a kiadási oldalon.

6.2.1. Bevételek: az információ minősége és ellenőrzési stratégiák

Nem egyértelmű, hogy a bevételi oldalon tapasztalható tendencia a szabálytalan esetek felderítése felé történő elmozdulásnak vagy annak tudható-e be, ahogyan a tagállamok az eseteket minősítik. A változást a következők is okozhatják: a

¹⁰⁹ 2013-ban és 2014-ben.

tagállamok által a sebezhető pontok megállapítása érdekében végrehajtott, csalásmegelőzésre irányuló új intézkedések; lehet, hogy a tagállamok a pénzügyi érdekeket helyezik előtérbe anélkül, hogy az esetleges bűncselekmények ügyében tovább nyomoznának; lehet, hogy a tagállamok ellenőrzési stratégiájába még több változó tényezőt kellene beiktatni ahhoz, hogy a környezeti változásokhoz jobban tudjanak alkalmazkodni.

5. ajánlás:

Tekintettel arra, hogy a tagállamok egyre kevesebb csalási esetről számolnak be, a Bizottság azt javasolja a tagállamoknak, hogy vizsgálják felül az ellenőrzési stratégiáikat annak érdekében, hogy biztosítsák a célirányos, kockázatalapú vámellenőrzések lefolytatását, amelyek révén a csalárd behozatali tevékenységeket eredményesen fel lehet deríteni.

Mindazonáltal a bejelentett információk elemzése során néhány minőséggel kapcsolatos problémára is fény derült. A 2009–2013 közötti időszakra vonatkozó csalási esetek és szabálytalanságok számának a korábbi jelentések adataival való összevetéséből úgy tűnik, hogy van némi átfutási idő az esetek felderítése és azok OWNRES adatbázison keresztül történő bejelentése között. Noha a csalási esetekre és szabálytalanságokra vonatkozó információk rendszeres frissítésére irányuló tagállami munkát csak üdvözölni lehet, a csalási esetek és szabálytalanságok időben történő bejelentését is tiszteletben kell tartani.

6. ajánlás:

A tagállamoknak fokozniuk kell az erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy biztosítsák a csalási esetek és szabálytalanságok időben történő bejelentését és az ilyen esetekre vonatkozó információk frissítését. A hatékony ellenőrzés és nyomon követés biztosítása érdekében az OWNRES adatbázisban megbízható információkat kell rögzíteni a csalási esetekről és a szabálytalanságokról.

6.2.2. Kiadások: alakuló kép

A kiadási oldalt tekintve az elmúlt öt évben bejelentett csalárd szabálytalanságok számában történt változást nehezebb értelmezni (a 2009–2011 közötti időszakban csökkent, a következő két évben pedig nőtt). Úgy tűnik azonban, hogy a változás sokkal inkább ahhoz a tényhez kapcsolódik, hogy a finanszírozási programok többsége többéves (strukturális és vidékfejlesztési alapok, valamint az előcsatlakozási támogatás).

A mezőgazdasági ágazatban 2013 során váratlan változás történt (jelentősen nőtt a felderített és bejelentett csalásgyanús esetek száma), ami az *ad hoc* vizsgálatok eredménye lehet és elképzelhető, hogy a jövőben ez nem igazolódik be.

Az irányító hatóságok ugyanakkor – különösen 2012 óta – egyre nagyobb szerepet játszanak a csalások felderítésében. A szerepük a közelmúltban kidolgozott és a

2014–2020 közötti időszakban maradéktalanul végrehajtandó csalás elleni stratégiáknak köszönhetően tovább kell, hogy nőjön.

7. ajánlás:

A Bizottság javasolja, hogy a tagállamok az Unió csalás elleni szabályait – a csalás jelentette kockázatok körütekintően kidolgozott és naprakész értékelése alapján, a célirányosabb ellenőrzések megvalósítását segítő, megfelelő informatikai eszközök támogatásával – pontosan hajtsák végre.

A csalás elleni szervek és az irányító hatóságok munkájának szervezett összehangolása (adatok és információk cseréje) bevált gyakorlatnak bizonyult, amelyet minden tagállamban alkalmazni kellene.

A csalások felderítése a tagállamok között még mindig igen nehéz feladat és a Bizottságot továbbra is aggasztja, hogy néhány tagállam kevés potenciálisan csalárd szabálytalanságot jelent be. A Bizottság folytatja a csalásokkal kapcsolatos éberség növelésére és az iránymutatások biztosítására irányuló munkáját annak érdekében, hogy fokozza a nemzeti rendszerek közelítését, hogy az Unió pénzügyi érdekeit a csalásokkal szemben hatékonyabban lehessen védelmezni.

8. ajánlás:

Mivel néhány tagállam nagyon kevés csalárd szabálytalanságot jelent be, a Bizottság javasolja, hogy erősítsék meg a csalások felderítésével és/vagy bejelentésével kapcsolatban végzett munkájukat:

- a kohéziós politika területén: Franciaország, Spanyolország, Írország, Magyarország, Dánia és Hollandia;
- a mezőgazdaság területén: Litvánia, Hollandia, Portugália és Finnország.

1. MELLÉKLET – Csalárdként bejelentett szabálytalanságok

(A csalárdként bejelentett szabálytalanságok száma az EU pénzügyi érdekeit érintő csalás és egyéb illegális tevékenységek elleni tagállami erőfeszítések eredményeinek mércéje; nem tekintendő az adott tagállam csalási szintjeként.)¹¹⁰

Tagállamok	Mezőgazdaság		Halászat		Kohéziós politika		Előcsatlakozás		ÖSSZES KIADÁS		BEVÉTELEK	
	N	EUR	N	EUR	N	EUR	N	EUR	N	EUR	N	EUR
Belgique/België					2	0			2	0	34	10 257 534
Bulgaria	82	2 930 979	2	477 927	5	528 970	8	5 455 219	97	9 393 095	8	300 422
Ceská republika	15	1 509 736			20	11 588 466			35	13 098 203	3	45 098
Danmark	66	2 555 374				0			66	2 555 374	4	711 748
Deutschland	9	915 590			38	22 838 370			47	23 753 960	70	7 856 134
Eesti	4	1 220 196			3	5 645 673			7	6 865 869		0
Éire/Ireland						0			0	0	5	566 258
Ellada	25	1 844 031			30	1 557 248			55	3 401 279	20	2 187 041
España	12	801 903				0			12	801 903	121	12 160 427
France	15	1 460 097			1	197 681			16	1 657 777	84	5 124 158
Hrvatska						0	2	12 113	2	12 113	5	109 626
Italia	213	36 666 995	17	7 433 523	72	24 395 501			302	68 496 019	137	12 485 615
Kypros			3	203 450	3	111 735			6	315 185	1	76 603
Latvija	3	274 528			27	10 957 478			30	11 232 006	11	517 936
Lietuva					2	106 391			2	106 391	24	1 931 919
Luxembourg	1	252 050				0			1	252 050		0
Magyarország					2	226 808			2	226 808	6	131 689
Malta	5	113 814			14	246 439			19	360 253	4	444 171
Nederland	1	6 349 557				0			1	6 349 557	19	951 905
Österreich	6	53 167				0			6	53 167	13	301 255
Polska	42	4 382 479	1	1 034 465	48	35 770 370			91	41 187 314	17	2 544 607
Portugal					4	994 602			4	994 602	1	108 890
Romania	60	4 397 573			23	23 107 715	26	9 059 616	109	36 564 903	15	288 581
Slovenija	2	213 708			4	6 168 418			6	6 382 126	4	324 517
Slovensko	1	520 942			4	237 024			5	757 966		0
Suomi/Finland					2	179 375			2	179 375	5	351 061
Sverige	2	32 411				0			2	32 411		0
United Kingdom	1	14 278			17	10 878 059			18	10 892 337	22	741 066
ÖSSZESEN	565	66 509 407	23	9 149 365	321	155 736 322	36	14 526 948	945	245 922 042	633	60 518 262

¹¹⁰

A holland mezőgazdaságra vonatkozó összegeket lásd a 9. lábjegyzetben és „A szabálytalanságok statisztikai értékelése” című bizottsági szolgálati munkadokumentum 3.4.1. pontjában.

2. MELLÉKLET – Nem csalárdként bejelentett szabálytalanságok

Tagállamok	Mezőgazdaság		Halászat		Kohéziós politika		Előcsatlakozás		ÖSSZES KIADÁS		BEVÉTELEK	
	N	EUR	N	EUR	N	EUR	N	EUR	N	EUR	N	EUR
Belgique/België	24	939 877			70	2 524 864			94	3 464 741	128	9 202 531
Bulgaria	6	1 171 207			58	13 195 366	26	1 595 814	90	15 962 386	13	2 320 240
Ceská republika	61	1 443 547	1	1 113 878	998	356 518 778			1 060	359 076 203	54	2 990 937
Danmark	18	731 486	13	2 287 911	5	70 106			36	3 089 502	36	1 425 161
Deutschland	173	5 252 533			220	22 409 261			393	27 661 793	1 310	98 989 081
Eesti	37	1 215 724	6	388 015	75	9 901 878			118	11 505 617	4	348 729
Eire/Ireland	139	4 058 132			167	52 559 106			306	56 617 238	19	1 504 686
Ellada	57	3 648 198	1	14 377	194	152 746 607			252	156 409 182	0	0
España	215	15 245 207	28	3 713 821	277	86 834 854			520	105 793 883	236	16 965 571
France	146	9 930 695			13	194 218			159	10 124 913	207	17 645 859
Hrvatska						0	19	244 806	19	244 806	3	54 764
Italia	188	7 422 239	4	469 956	331	37 185 218			523	45 077 413	135	12 599 046
Kypros	20	962 878	1	11 516	5	126 693			26	1 101 087	16	1 008 764
Latvija	20	497 353	3	156 007	79	31 542 662			102	32 196 021	8	507 947
Lietuva	78	2 243 509			142	29 912 978			220	32 156 487	23	768 756
Luxembourg						0			0	0	0	0
Magyarország	381	13 837 519	1	17 339	156	18 091 359	3	3 174	541	31 949 391	54	1 547 596
Malta					10	836 470			10	836 470	0	0
Nederland	125	57 996 815	2	150 676	62	8 833 503			189	66 980 994	405	39 922 499
Österreich	12	537 448	1	17 645	9	564 071			22	1 119 164	49	3 305 185
Polska	282	13 325 663	16	1 022 798	685	107 518 991	1	89 357	984	121 956 809	90	6 406 122
Portugal	106	3 924 486	8	448 165	171	19 517 973			285	23 890 624	18	1 005 056
Romania	509	30 802 914	25	3 408 417	242	44 643 607	128	43 740 166	904	122 595 105	65	4 266 685
Slovenija	11	383 467			46	7 474 094			57	7 857 561	8	227 567
Slovensko	34	7 342 186			152	121 074 694			186	128 416 879	8	1 744 504
Suomi/Finland	11	509 009			6	341 593			17	850 602	38	2 078 425
Sverige	37	1 825 448	2	20 578	29	1 284 837			68	3 130 863	61	11 507 877
United Kingdom	124	2 870 444	21	1 106 944	472	52 116 514			617	56 093 902	1 156	89 018 202
ÖSSZESEN	2 814	188 117 982	133	14 348 044	4 674	1 178 020 295	177	45 673 317	7 798	1 426 159 637	4 144	327 361 789

3. MELLÉKLET – A megosztott irányítás keretében 2013-ban végrehajtott pénzügyi korrekciók (millió EUR)¹¹¹

Tagállam	EMGA	Vidékfejlesztés	ERFA	Kohéziós Alap	ESZA	Egyéb*	Összesen 2013	Összesen 2012
	Millió EUR	Millió EUR	Millió EUR	Millió EUR	Millió EUR	Millió EUR	Millió EUR	Millió EUR
Belgique/België	7	0	12		5		24	14
Bulgaria	13	2	3	0	0	0	19	30
Ceská republika	5	6	22	2	41		76	125
Danmark	10	1	0		0	1	12	22
Deutschland	7	5	3		23	0	39	10
Eesti	0		10		1		10	1
Éire/Ireland	5	2	1			0	9	9
Ellada	-1		86	7	-110	0	-18	262
España	4	2	193	46	459	14	717	2 172
France	6	35	17		36	1	96	123
Hrvatska				1			1	-
Italia	111	6	157		106	2	382	275
Kypros	0	0					0	8
Latvija	0	1	19	8	-5	0	24	12
Lietuva	0	8	0	0	0	0	8	10
Luxembourg	0	0	0				0	0
Magyarország	15	4	51	89	1		160	6
Malta	0	0					0	0
Nederland	2				44	1	47	20
Österreich	1				0		1	1
Polska	24	118	8	33	11	0	195	162
Portugal	0		3	22	6	0	31	134
Romania	28	17	0	21	219		285	139
Slovenija	4	5	12	2	0		23	0
Slovensko	1	4	23	45	1		73	57
Suomi/Finland	5	1	0		0	0	6	1
Sverige	20				0	1	22	74
United Kingdom	211	12	2		3	0	228	50
Interregionális/több tagállamot érintő			1				1	24
VÉGREHAJTOTT ÖSSZESEN	481	230	622	277	842	21	2 472	3 742

MEGJEGYZÉS: Ezek előzetes adatok, amelyek az Európai Számvevőszék által végzett ellenőrzéstől függenek.

¹¹¹

A sorok és oszlopok összegei a kerekítés miatt nem minden esetben felelnek meg a feltüntetett értékek összegének.